

SEDMO ČUDO

Maja Šibila, 3. b

Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče,

januar 2017

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

Šolska ulica 10

2311 Hoče

Urednica: Danijela M. Vukmanič

Namestnica urednice: Lucija Golob

Urednik naslovnice in mentor

likovnim ustvarjalcem: Albin Lorber

Šolsko leto: 2016/2017

Izdano: januar, 2017

Soustvarjalci: učenci pri novinarskem

in likovnem krožku,

učenci centralne in

podružnične šole Reka

CICIČUDO — priloga Sedmega čuda, glasilo razredne stopnje

RAZREDNA STOPNJA—matična šola Hoče, podružnica Reka

Mentorici: Vlasta Smrdel, Lidija Šoštaric

POZITIVNA MISEL:

Če se ozreš naokrog, boš vedno našel nekoga, ki bo s teboj delil smeh, tvoje težave in tvoje zmage!

Pozdravljeni dragi bralci in bralke šolskega časopisa!

Minil je mesec december, za marsikoga (tudi zame) najlepši mesec v letu. V tem mesecu sem veliko premišljevala o dobrem, o družini, o sreči in sočloveku. V svojih mislih in srcu sem si okrasila božično drevo z imeni vseh svojih družinskih članov, prijateljev, znancev. Pomislila sem tudi na tiste, ki so v teh trenutkih sami in nimajo nikogar, ki bi jim izrekel kakšno prijazno besedo, jih stisnil v topel objem ter jih potolažil v njihovi stiski. Morda ste si tudi vi vzeli čas za podobna razmišljanja. Če ste si, upam, da ima moje in vaše drevo globoke, močne korenine, da ne bo nikoli ovenelo in da ne bodo naši listi z imeni nikoli odpadli z njega, iz našega srca.

Koledarsko leto se je izteklo. Marsikaj lepega smo doživeli v iztekajočem se letu, veliko dobrega načrtujemo za prihodnje. Veselili smo se šolskih in življenjskih uspehov, se tolažili ob težavah in neuspehih. Naj tako ostane tudi v prihodnje, veselimo se življenja in bogatimo ga drug drugemu!

Ker smo že kar krepko zakorakali v to šolsko leto, je za nami veliko dogodkov, ki se jih je vredno spomniti v zapisani obliki. Mogoče poiskati sebe na kakšni fotografiji, prebrati svoj sestavek in vse skupaj ponosno pokazati znancem, svojcem. Zato je tukaj nova številka našega časopisa Sedmo čudo. Če pa morda le niste uspeli oddati kakšnega svojega prispevka, pa lahko to storite v naslednji številki.

Prijetno branje vam želim!
Vlasta Smrdel

1.DEL

Če si človek dobro organizira delo, potem zmore vse	5
Izgubljeni v ZOO-ju	7
Kako zanimivo	8
Mladi arhitekti	9
Športni dan	10
Naravoslovni dan - Kamnine	11
Naravoslovni dan na temo Empirične preiskave	12
Utrinki v slikah	13
Božično vzdušje mladih in odraslih	15
"Gori!"	15
Ekskurzija v avstrijski Gradec	16
Predbožični Gradec	18
Ekskurzija na Dunaj	20
Ekskurzija na Dunaj - Rezultati ankete	21
Karierna orientacija	22
Akcija zbiranja hrane za Azil	22
Akcija zbiranja zamaškov za Tjašo in Marka	23
Potep po prestolnici	24
Promet danes	25
Pa ne še tega uničiti, prosim!	26
Tekmovanje mladina in gore 2016/17	27
Vzgoja za zdravje	28
Eko frajerji in eko frajerke	29
Za en dan smo postali lesarji	31
Odkleni svoje srce in podari nasmeh	32
Ura s pravljíčarko Vesno Radovanovič	33
Športni dan v oktobru	34
Natečaj top 100 nemških znamenitosti	35

2.DEL

KONS	36
Svet, v katerem želim živeti	37
Smisel do življenja.....	39

Teško življenje.....	40
Vnukec.....	41
Ljubezen.....	42
Življenje.....	43
Ljubezen.....	44
Moj lajf.....	45
Moj cilj.....	46
Moj spomenik.....	47
Moj cilj.....	48
Tinček pripoveduje.....	49
Tone Partljič- življenjepis skozi rime.....	50
3.DEL- CICIČUDO HOČE	
Moja družina	52
Spoznavamo poklice	53
Mladi pesniki	54
Pesmi, 5. razred.....	55
Moja domišljajska šola	56
O zajčku, 2. razred	57
Anketa, 3. a	58
Mladi člani rdečega križa	59
Promet danes	60
Sprehod po Mariboru	61
Obisk VDC Sonček.....	62
Jaz kot voznik—Jumicar	63
Mladi umetniki se predstavljajo	64
4. DEL- CICIČUDO REKA	
Uganke, 3. d.....	66
Včasih smo pesniki in včasih slikarji, 3. d.....	67
Mavrica naših želja.....	68
Besedila, 4. c	70
Dobri možje s spremstvom.....	71
Praznični december	72

"Če si človek dobro organizira delo, potem zmore vse"

Šole ne sestavljamo samo učenci, učitelji in starši, ampak tudi drugi pedagoški delavci. Nanje se lahko obrnemo z različnimi vprašanji. Odgovore na vprašanja lahko dobimo pri svetovalnih delavkah in specialnih ter socialnih pedagoginjah na naši šoli in ena izmed njih je specialna pedagoginja Edita Belak. Svoje delo opravlja že več kot trideset let in ima na tem področju zelo veliko izkušenj. Da bi še mi vsi поблиžje spoznali njeno delo, sem z njo opravila kratek intervju.

Ali mi lahko poveste, katera področja zajema vaše delo kot specialna pedagoginja?

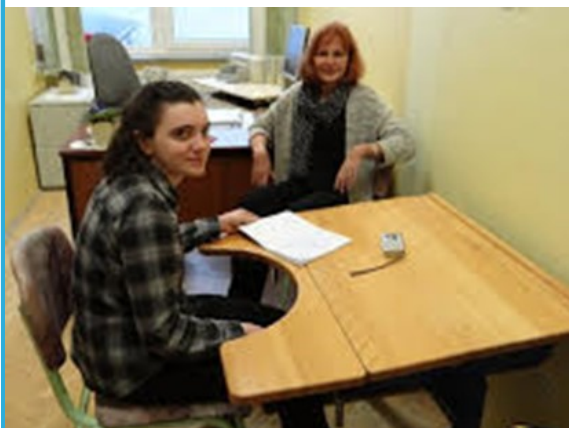
Kar veliko jih je. Od tega, da delamo z učenci in učitelji, do tega, da sodelujemo z zunanjimi ustanovami kot so zdravstvene, socialne, svetovalni centri, Dispanzer za otroško in mladostniško psihiatrijo in Zavodom RS za šolstvo.

Učenci se ravnamo po šolskem urniku. Kako poteka vaš urnik, vaš delovnik?

Moj urnik je podoben učiteljevemu in učenčevemu. Od pol osmih do dveh sem v šoli in med tem časom izvajam ure, v katerih obravnavam posamezne učence oz. delam z učenci. Ure izvajam tudi z otroki v vrtcu in na podružnični šoli v Reki. Ob tem pa je potrebno tudi marsikaj zapisati.

Vaše delo zajema veliko področji. Kaj vse kot specialna pedagoginja sploh počnete?

Delam z učenci s posebnimi potrebami, z nekaterimi že tudi v vrtcu, tako da se moje delo z otroki začne že zelo zgodaj. Ko vzgojitelji ali učitelji spoznajo oziroma pri katerem otroku opazijo kakšno težavo, sedemo skupaj in naredimo načrt, kako otroku pomagati ali kam ga skupaj s starši napotiti. Nato otroku nudimo npr. dopolnili pouk, individualne ali skupinske ure, zanj pripravimo tudi program. Ob tem se sestanemo s starši tega otroka, delamo diagnostične preglede ter starše in učence napotimo v svetovalne centre ali druge institucije. Ko učenec dobi odločbo, začnem izvajati z učenci ure. Za uspešnejše delo uporabimo različne pripomočke in vaje, med letom izvedemo tudi evalvacijske sestanke. Skoraj dnevno se pogovarjam z učitelji o napredku in težavah, ki jih posamezni učenec ima. Skupaj iščemo rešitve.

Ali menite, da so specialni pedagogi in pedagoginje preveč obremenjeni z vsemi nalogami, ki bi jih morali opravljati?

Vsi smo v današnjem času, sploh v šolstvu, zelo obremenjeni ne glede na delo, ki ga opravljamo. Včasih bi si želeli več časa, da bi delali tiste stvari, ki bi jih še želeli opraviti, ampak nam zanje zmanjka časa. Če si pa človek dobro organizira delo, potem zmore vse, no skoraj vse.

Kdo se k vam najpogosteje obrača po nasvete in v kakšnih primerih?

V začetni fazi prepoznavanja otrok s posebnimi potrebami največkrat pridejo po nasvet učitelji, pa tudi starši. Včasih sem vabljen k pouku, kjer opazujem otroka s težavami in potem svetujem, na kakšen način mu lahko nudimo pomoč.

Kakšne so posebne potrebe otrok, s katerimi delate, in katerih otrok je največ?

Posebne potrebe otrok so zelo različne. Učenci imajo težave pri govoru, pri branju, računanju, imajo težave s pozornostjo, s spominom, priklicem podatkov. Nekateri izmed njih so gibalno ovirani - imajo težave pri gibanju. Imamo tudi učence, ki imajo težave s sluhom, ne sliši vseh glasov v besedah. Imeli smo tudi učence, ki so bili zelo slabovidni, ampak so bili kljub temu zelo uspešni.

Največ je otrok s primanjkljaji na posameznih področjih učenja. Veliko pa je tudi otrok z govorno-jezikovnimi težavami.

Moram pa poudariti, da imajo vsi učenci, ki imajo kakšne težave, tudi veliko močnih področij, saj so dobri športniki, igralci, glasbeniki, so družabni in večkrat tudi oni pomagajo drugim.

Zakaj ste se odločili za ta poklic in kaj vam pomeni biti specialna pedagoginja?

Kaj pa vem. To sem si zbrala. Pred dolgim časom sem čutila, da je to moje poslanstvo, da bi rada delala z otroki, ki potrebujejo nekaj več. Svoje delo imam rada in pri njem uživam.

Komu bi priporočili opravljanje tega poklica in zakaj?

Vsakemu, ki ima čut do otrok. Vsakemu, ki ima željo, da nekemu pomaga in da se zna dela lotiti profesionalno. Torej, da ti ni otrok samo simpatičen, ampak da se znaš postaviti zanj in z njim načrtuješ realne cilje in da ob tem otrok uporabi vse svoje zmožnosti.

Lana Levar, 9. a

IZGUBLJENI V ZOO-JU !!!!

V torek, 11. 10.2016 , smo se vsi 7. razredi zbrali pred športno dvorano z velikim veseljem, saj nas je čakal naravoslovni dan v ZOO Ljubljana. Vsi smo se borili za mesto v zgornjem nadstropju dvonadstropnega avtobusa, a je to uspelo samo enim, seveda so kot vsakič to bili fantje. Mogoče si mislite, da se je dolga pot vlekla kot jara kača, ampak to ni res. Prav nasprotno! Na avtobusu smo doživeli nekaj najboljših trenutkov. S šalami, igricami in pogovarjanjem smo si naše dolgo potovanje popestrili.

Nato je sledil najbolj ne zanimiv in utrujajoč del dneva in to je bila..... hoja po živalskem vrtu z učiteljico. Dosti razlage in učnih listov, vse to ne zveni mamljivo. Ko pa nam je povedala, da bomo imeli možnost tudi dve živali pobožati, me je zadelo kot strela z jasnega TAM BODO KACE IN PAJKI! Saj kač se ne bojim, ampak pajki mi ne dišijo najbolj.

Pred mano se je pojavil mali kosmatinec. Imela sem željo premagati strah in zato sem poskusila... poskusila sem zadržati dih in se ga dotakniti. Bil je čuden občutek. Mogoče ne boste verjeli, ampak USPELO MI JE!

Ob 11.00 pa smo imeli čas samo zase - lahko smo si ogledali vse druge živali in se sprehodili po živalskem vrtu in tukaj se je zgodilo nekaj nenavadnega. Izgubili smo se sami v zoo!! Z nami so bile le živali, a s pomočjo zemljevida smo se vrnil na začetek, kjer pa smo si za lep konec dneva kupili spominek.

Vožnja z avtobusom nazaj domov je minila celo prehitro in dan je bil nepozaben. Vesela sem, da sem ga doživela.

Ajna Gutić, 7.a

KAKO ZANIMIVO!?

V petek pred počitnicami smo se z avtobusom odpravili proti Mariboru, natančneje v Hišo eksperimentov. Končno smo prispeli in smo se morali razdeliti, kar pa nam nekaterim ni bilo všeč, saj nismo mogli biti z našimi razredničarkami. Kljub vsemu smo si ogledali Maribor, ustvarili elektriko iz limon in krompirja, se igrali z zanimivimi izumi, izdelali snov podobno biomaso, reševali učne liste in se prav prijetno zabavali. Na koncu smo le dočakali vsak svoje sošolce in prijatelje, ko smo bili skupaj na predavanju o iluzijah. To se je vsem zdelo najbolj zanimivo. Po prijetno preživetem dopoldnevu smo se veseli odpeljali nazaj proti Hočam.

Ko pa smo prispeli do šole, smo se poslovili in veselo odšli na počitnice.

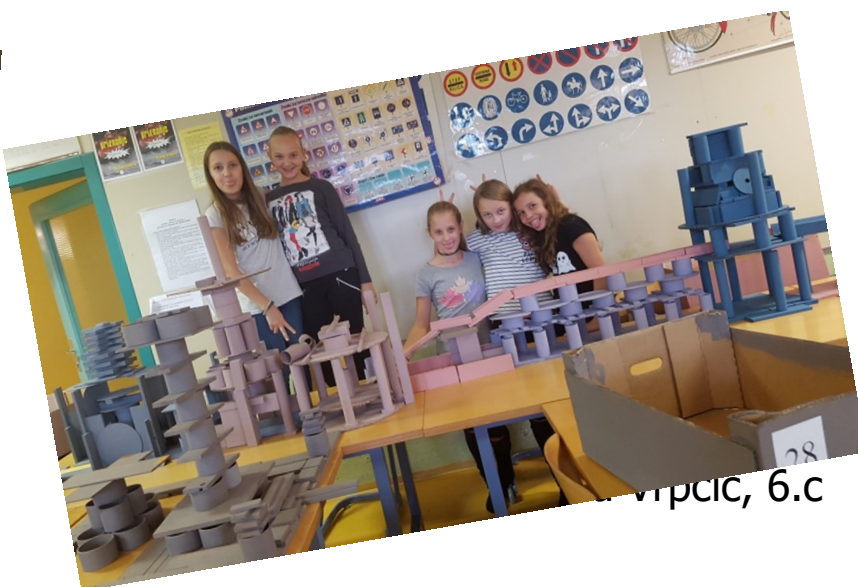
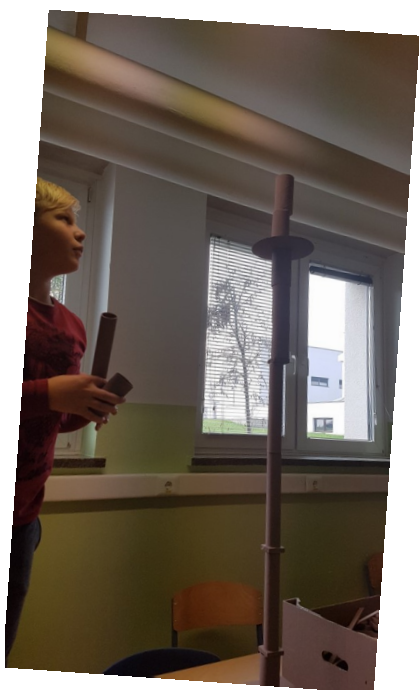
Sara Sobočan, 7. a

KULTURNI DAN: ARHITEKTURA

V petek, 28. 10. 2016, je na naši šoli potekal kulturni dan. Vsebina kulturnega dne je bila arhitektura.

Na spletu sem se seznanila s pomenom besede arhitektura. Je umetnost in znanost o načrtovanju človeških gradenj. Z arhitekturo je zelo tesno povezano gradbeništvo. O tem nas je poučil učitelj Albin Lorber, ko nam je v razredu povedal, da bomo kot gradbeniki iz lesa ustvarjali poljubne gradbene mojstrovine. Tako smo nekateri gradili hiše, nebotičnike, mostove, povezane zgradbe itd. Ena od nalog je od nas zahtevala tudi to, da zgradimo objekt, ki bo višji od nas. Nekaterim je to uspelo, nekaterim pa ne, saj se je marsikomu objekt porušil. Pač premalo arhitekturnega znanja! Ko so se naši spretni gradbeni prstki že utrudili, smo izdelke razstavili in pospravili v škatle.

Dan smo zaključili z ogledom filma, ki je govoril o različnih vrstah gradnje širom sveta. Tako smo videli gradnjo drevesne hiške v pragozdu, kako je v preteklosti izgledala gradnja piramide ter gradnjo sodobnih nebotičnikov. Kulturni dan smo preživeli ustvarjalno in je minil kot bi pihnil.

...vpcic, 6.c

ŠPORTNI DAN

V četrtek, 6. 10. 2016, smo bili učenci 6. razreda Osnovne šole Dušana Flisa Hoče zelo aktivni. Imeli smo športni dan. Deklice smo plesale, med tem ko so dečki igrali odbojko. Po končanih dejavnostih smo imeli skupno malico. Ko smo se okrepčali, smo se odpravili na razstavo kamnov in mineralov, kjer smo imeli kratko predstavitev. Po končani predstavitvi smo lahko kamne in minerale tudi kupili. Največ učencev je kupilo po dva izdelka. Po nakupovanju smo na šolskem igrišču igrali nogomet in igro Med dvema ognjema. Igri je sledil pohod do Križne kapele, kjer smo se posladkali in odpočili ter se nato vrnili v šolo.

Preživeli smo čudovit družabni dan.

Tajda Buser in Nina Lorber, 6. a

NARAVOSLOVNI DAN - KAMNINE

V torek, 11. 10. 2016, smo 6. razredi imeli naravoslovni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Slovensko Bistrico na grad. Tam smo izdelovali fosile in si ogledali grad. Zgodilo se je tako:

8.20 - cel 6. a, 6. b in 6. c smo v garderobi in se obujemo. Nato pride do nas učiteljica in nam pove, da moramo stati zunaj, da nas prešteje. Pokliče 6. b in dobimo se zunaj. Seveda so nekateri malo naglušni in ne slišijo učiteljice ter se iščejo. Končno smo vsi in reditelji nam razdelijo malico. Učiteljica določi 14 učencev, ki gredo v kombi, ostali 4 pa gredo na avtobus. Peljali smo se 10 minut do Slovenske Bistrice. Ko smo prispeli, smo punce in nekaj fantov šli z A razredom izdelovati fosile, preostali fantje pa so skupaj z C razredom šli na ogled gradu.

Izdelovanje fosilov je bilo zelo zabavno. Izdelali smo jih iz mavca, in sicer tako: najprej smo iz gline naredili kalup in vanj odtisnili školjke, potem smo zmešali mavcec in vodo ter vliвали zmes v kalup.

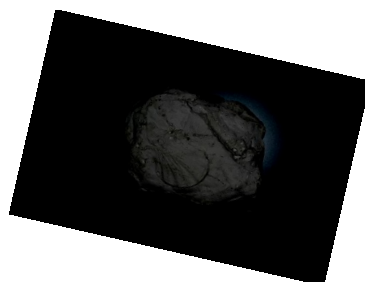
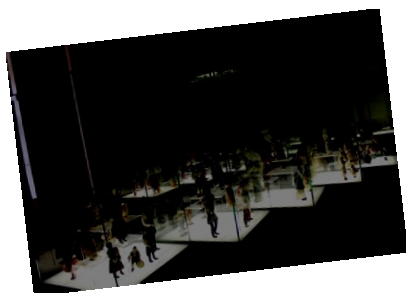
Ker smo morali počakati, da se naš fosil posuši, in ker je bil že čas, smo se odpravili na malico v sosednjo sobo. Pojedli smo sendviče in še kakšno sladkarijo, na kar je bil čas, da se zamenjamo – A gre na grad, C pa izdelovati fosile.

Pred vhodom na grad sta čakali vodički in nam razložili, da si bomo najprej ogledali zgodovino gradu, potem pa bomo rabili liste z vprašanji, saj si bomo ogledali zbirko fosilov. Najprej smo si ogledali največjo dvorano, Viteško dvorano. Vodička nam je predstavila zgodovino gradu. Sli smo naprej v pogovorno dvorano, v kateri razen vhoda ni bilo nobenega vidnega izhoda. Potem pa smo ugotovili, da je na koncu prostora skriven vhod ali izhod. Sli smo po tej skrivni poti in prišli do stalne zbirke. Tako smo hodili po sobah in si ogledovali razstave. Na koncu smo prišli do sobe s fosili in minerali. Tam je bilo kar nekaj zelo lepih fosilov, mineralov in kamnin. Odgovorili smo na vprašanja na učnih listih in šli počasi do sobe, kjer smo malicali saj smo tam pustili naše nahrbtnike. Vzamemo nahrbtnike, potem pa še gremo na še eno razstavo, na kateri so kozarci iz pohorske glažutarne. Pogledamo si kozarce in gremo še v eno sobo, v kateri rešimo še zadnja 3 vprašanja, na kateri nismo vedeli odgovora.

Malo pred odhodom smo si še vzeli svoje fosile, nato pa smo se odpravili proti kombiju in avtobusu. Spet smo se nazaj peljali 10 minut in spet prišli do šole pred avtobusom. Počakali smo avtobus in ko je prišel, smo lahko odšli na kosilo in domov.

Tako se je končal naš naravoslovni dan. Imela sem se lepo. Odkar sem videla toliko fosilov in sem izvedela toliko o zgodovini gradu, si želim postati arheologinja. To se mi zdi zelo zanimiv poklic. Upam, da bom v tem uspela.

Nuša Ornik, 6. b

NARAVOSLOVNI DAN NA TEMO EMPIRIČNE PREISKAVE

V torek, 11. 10., smo 8. razredi naše šole imeli naravoslovni dan. Tema naravoslovnega dne so bile empirične preiskave.

Ko sem prvič slišala naslov našega naravoslovnega dne, me je takoj zgrabilo zanimanje, kaj to sploh je in kaj to pomeni. Sprva sem mislila, da gre za preiskave o živalih. V nadaljevanju pa smo vsi ugotovili, da gre v bistvu za anketo o prehrani na naši šoli.

Ko smo prišli v šolo, smo se najprej vsi zbrali v učilnici za fiziko. Razdelili smo se v tri skupine. Znotraj teh skupin pa smo se razdelili v še več manjših.

Na podlagi pridobljenih podatkov smo si zastavili vprašanja. Najprej smo si razdelili delo in vsaka skupina je naredila tabelo in na koncu še diagram. Podatke je bilo zelo težko obdelati v tako kratkem času. Na srečo smo pravočasno končali.

Po obdelavi podatkov smo odšli v računalniško učilnico, kjer nam je učiteljica Vesna Mrkela razložila, kako razporediti le-te v grafe. Videli smo nekaj že znanih tehnik ter osvojili nekaj novih. Ko smo končali naše delo v računalniški učilnici, smo odšli nazaj razrede, kjer smo v skupinah skupaj odgovorili na vprašanja, ki smo si jih prej postavili ter pogledali grafe, ki jih je naredil posamezni član skupine.

Po pregledu in še zadnjih popravkih so sledile predstavitve posameznih skupin. Videli smo različne grafe, različne zapise podatkov in različne predstavitve.

Ob koncu predstavitev so nam učiteljice dale še zadnjo nalogo. Morali smo odgovoriti na anketo v spletni učilnici naše šole, ki pa je seveda govorila o prehrani. Kot dodatno delo smo lahko naredili še svoje empirične preiskave, ki pa bodo od nas zahtevale veliko dela.

Ta dan je bil zelo zanimiv, poučen in vsi smo se zelo zabavali. Z veseljem bi ga ponovila in upam, da bo še kdaj podoben naravoslovni dan. Mislim, da bi se vsi strinjali z mano.

Pia Beranič, 8. b

TEHNIČNI DAN- 19.11.2016

UTRINKI V SLIKAH

6. RAZREDI: Ustvarjanje voščilnic in ikeban- božičnih aranžmajev

Z veseljem so se vrgli v delo ter pokazali svojo ustvarjalnost...

... in se izkazali s končnimi izdelki.

9.razred: obisk srednje šole za gostinstvo in turizem

Najprej so nas v teoriji popeljali v svet gostinstva in turizma...

...za tem pa nagradili še naše brbončice.

Zbrala: Lucija Golob, 9.b

BOŽIČNO VZDUŠJE MLADIH IN ODRASLIH

V sredo, 21. 12. 2016, je v kulturnem domu potekal Novoletni koncert, ki se je začel ob 18 uri. V programu so nastopili talentirani učenci osnovne šole Dušana Fliša.

Staršem, starim staršem, prijateljem in drugim so se predstavili učenci, ki pa so sodelovali v pevskih zborih ali pa nastopili v manjših skupinah ali posamezno. Zapele so nam trije pevski zbori z nadarjenimi solisti, ostali učenci so nam pa tudi zaplesali ali zaigrali na svoj inštrument.

Ob koncu koncerta so nas presenetile tudi učiteljice, ki so zapele pesem Rock my soul, kasneje pa so se pridružile tudi mladinskemu pevskeemu zboru ob petju pesmi Bel božič.

Večer se je končal s obdaritvijo zborovodkinje Maje Paulič in vseh nastopajočih.

Zala Leskovar, 9. b

» Gori! «

Bilo je pri uri matematike. Mirno smo reševali naloge, ko je kar na enkrat zazvonilo. Ravnatelj je sporočil: » V kleti je prišlo do požara, zato prosimo, da se odpravite na igrišče. To storite mirno, saj je samo vaja.«

Mirno smo odšli na igrišče, kot nam je bilo naročeno. Že smo zaslišali gasilske sirene in zagledali gasilce, ki so gasili šolo. Čudno nam je bilo, da je ves ta cirkus samo zaradi ene evakuacijske vaje. Navdušeno smo se pogovarjali, saj nam je odpadla skoraj cela ura pouka. Kmalu pa nas je kar pošteno zazeblo. Zato smo se odločili, da se malo razgibamo. Igrali smo se igro »Raz-par-či« in se prijetno ogreli.

Zabavali smo se kot majhni otroci, nakar sem opazila zanimivo dogajanje, ki je bilo v projektu z evakuacijo. Zagledala sem sosoščalca, ki so ga reševali iz učilnice. Povedala sem drugim in nasmejali smo se do solz. Česa takega v prejšnjih evakuacijskih vajah ni bilo. Kmalu za tem smo poslušali še ravnateljev in gasilčev govor, ki pa ga nismo mogli dobro slišati, saj ni bilo mikrofona, mi pa smo bili čisto v ozadju.

Za tem smo se počasi odpravili nazaj v šolo, se preobuli in odšli na malico. Mislim, da si bomo to evakuacijsko vajo zelo dobro zapomnili. Še posebej zaradi reševanja učenca iz učilnice.

Sara Sobočan, 7. a

Ekскурzija v avstrijski Gradec

07. 12. 2016 smo se učenci turistične vzgoje odpravili v Gradec z učenci 7. razreda, ki obiskujejo izbirni predmet nemščino. Pridružili smo se jim učenci 9. razredov (Jan, Nikola in Angela).

Po pouku smo se odpeljali z avtobusom v Gradec. Vozili smo se približno 1 uro. Na avtobusu so nam učenci opisali veliko znamenitosti ter značilnosti Gradca. Ko smo prispeli, smo vzeli nahrbtnike iz avtobusa. Nato smo se z zobato železnico popeljali zelo visoko, na vrh mestnega griča in od koder smo imeli zelo lep razgled na Gradec. Nato smo imeli kratek odmor za malico iz nahrbtnika. Potem smo se sprehodili do Urnega stolpa. Nazaj v mesto smo se nato odpravili z zelo hitrim ter zanimivim dvigalom, v katerem si se počutil da letiš. Ko smo prispeli, smo se slikali in nadaljevali pot mimo dveh pomembnih znamenitosti Otoka na Muri in Hiše umetnosti do božičnega vlakca, s katerim smo se popeljali po središču mesta. Z vlakcem smo se naokrog vozili okrog 15 minut, mimo vseh božičnih točk v mestu. Pozneje smo se sprehajali po glavnem mestnem trgu Gradca, kjer je bilo veliko trgovin in božični sejem z bogato ponudbo. Super je bilo, ker smo si jih lahko tudi ogledali, saj smo imeli približno 1 uro prostega časa. Med prostim časom sva se z prijateljem Nikolo odločila, da bova probala hrano, ki so jo ponujali na stojnicah. Najprej sva si naročila vafle z Nuttello, ki so bili zelo okusni, nato pa sva si naročila še eno pico. Ko sva pojedla, sva se odločila, da bova malo pogledala po trgovinah. Moja najljubša trgovina, ki sva si jo ogledala, je bila trgovina Red Bull, saj je bilo v trgovini zelo veliko zanimivih stvari, ki jih v Sloveniji ni. Ko sva vstopila, sva že takoj na stropu zagledala ogromno formulo. Trgovina je bila zelo lepo urejena, videla sva tudi Nike natikače, ki so stali več kot 100 eurov, malo stavbo na polici, ki je bila zgrajena iz Red Bull pločevink in zelo veliko oblačil. Jaz in Nikola ne znava ravno najbolje nemško, ampak če bi znala, bi nama bilo zelo lažje komunicirati z drugimi, saj sva morala govoriti angleško. Ampak je bila težava tudi, ker veliko ljudi ni znalo govoriti angleško. Ko smo končali z ogledovanjem trgovin, smo si ogledali se najino najljubšo stvar celega izleta in to so bile jaslice zgrajene iz ledu.

Pri jaslicah smo se nato tudi slikali ter se odpravili do trga, kjer smo lahko kupili zelo veliko stvari za spomin. Na koncu smo šli se v 1 Euro-Shop, kjer so vse stvari stale približno 1 euro. Z Nikolo sva si kupila rokavice, s katerimi lahko uporabljaš tudi telefon. Počakali smo, da so si vsi kupili to kar so hoteli in se odpravili nazaj k avtobusu. Zelo lep vtis so na naju pustile vse zanimivosti mesta, saj bova tako vedela dosti več stvari o Gradcu, kot pa drugi, ki ga niso obiskali. Midva bi mlajšim učencem svetovala, da je zelo dobro znat več jezikov, saj če greš kam v tujino boš znal komunicirati z drugimi ljudmi in se boš tudi lažje znašel. Pri pouku nemščine smo se v prejšnjih letih odpravili tudi v čokoladico Zotter in na Dunaj in zmeraj je bilo super. Upam, da bomo tudi v srednji šoli večkrat šli na takšne ekskurzije, kot je bila ta.

9.a
uda
Ljuba Debeljak

Predbožični Gradec

Učenci, ki se učimo nemščino, smo se pod mentorstvom učiteljice nemščine Maje Debeljak z avtobusom odpravili v avstrijski Gradec. Pridružili so se nam tudi učenci izbirnega predmeta turistične vzgoje pod mentorstvom učiteljice Jelke Zamuda. Na avtobusu smo tako imeli vodenje in predstavitev Gradca, ki so ga za nas vse pripravili učenci turistične vzgoje. V ta namen sva z Maticem zapisala intervju.

1. KAJ VSE STE SI OGLEDALI?

Na začetku smo se popeljali na vrh Grajskega griča z zobato železnico, nato smo si ogledali znamenitosti: Urturm, Japonski paviljon in drugo. Iz ptičje perspektive smo videli tudi Murinsel (otok na Muri), Kunsthaus (hišo moderne umetnosti), po spustu z Grajskega griča z dvigalom vklesanim v skalo, smo se mimo teh dveh znamenitosti tudi peš sprehodili. Prečkali smo most, na katerem so zaljubljenici s ključavnicami zaklenili svojo ljubezen. Pot nas je vodila do glavnega trga ali Hauptplatz-a. Na tem se nahaja mogočna mestna hiša, na kateri se v božičnem času na pročelju prikazuje adventni koledar. Trg je bil zelo lepo okrašen, pol lučk in s čudovitim božičnim drevescem. Sredi trga so bile postavljene stojnice božičnega sejma in veliko obiskovalcev. Z glavnega trga smo se z Božičnim vlakcem popeljali po vseh pomembnih postajah božičnega Gradca. Imeli smo tudi nekaj prostega časa, da smo se lahko v skupinicah sprehodili med stojnicami. Nato smo si ogledali še ledene jaslice (Eiskrippe) in igro zvonov z lutkami (Glockenspiel).

2. KAJ TI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ IN KAJ NAJMANJ ?

Najbolj so mi bile všeč ledene jaslice in glavni trg, najmanj so mi bile všeč lutke na igri zvonov in glasba zraven.

3. KAJ STE JEDLI NA GLAVNEM TRGU ?

-Jedli smo vafle, hot dog, pice in frankfurterice s pomfrijem in ketchupom, zraven smo seveda smo pili čaj, da smo se malce segreli, saj je bilo zelo mrzlo.

4. KAKO STE SE SPORAZUMEVALI?

V nemškem jeziku in malo tudi v angleškem.

5. ALI JE BIL PREDBOŽIČNI GRADEC V SKLADU Z VAŠIMI PRIČAKOVANJI?

Ja, bilo je še boljše! Mesto je bilo je polno lučk in obiskovalcev. Res pravo božično doživetje. V živo je še veliko boljše in lepše kot na slikah.

6. KAKO JE BILO OB VRNITVI DOMOV (občutki)?

Bili smo utrujeni, zadovoljni, veseli in mislim, da bi vsi tam prespali za par noči. Zaploskali smo vozniku in našim učiteljicam. Doma smo nato pripovedovali, kaj vse smo doživeli, ter kazali slike o dogodivščinah v Gradcu.

Veselimo se že novih ekskurzij!

Intervju pripravil Matic Bauman, 7.a odgovarjala Pia Frešer, 7.b
Mentorica: Maja Debeljak
Slikovni material: Maja Debeljak

Ledene jaslice

Glavni trg z mestno hišo.

EKSKURZIJA NA DUNAJ

V soboto, 12. 11. 2016, smo se učenci nemščine in turistične vzgoje pod mentorstvom učiteljic Maje Debeljak in Jelke Zamuda odpravili na celodnevno ekskurzijo na Dunaj, ki je pomembno središče kulturnih tokov in boemov. Okoli 6. ure zjutraj smo nekoliko zaspani, a vendar polni pričakovanj odrinili izpred šole.

Na avtobusu so nam učenci turistične vzgoje in turistični vodnik iz turistične agencije Galileo 3000 povedali nekaj koristnih informacij o znamenitostih, ki smo jih imeli na programu. Po dobrih treh urah vožnje smo tako prispeli na cilj.

Najprej smo se ustavili pred cesarsko rezidenco Schönbrunn, ki velja za najbolj obiskano dunajsko turistično znamenitost. Sprehod skozi veličasten park in zunanji ogled mogočne palače, ki nam je približal življenje Habsburžanov, je na nas pustil močan vtis. Sledil je obisk enega najlepših in najstarejših živalskih vrtov v Evropi. Ogledali smo si lahko okoli 500 vrst različnih živali: pande, polarne medvede, pingvine, zebre, žirafe, tigre, slone... Kljub slabemu vremenu smo se imeli odlično. Sledilo je srečanje z znamenitim Ringom, to je cesta, sestavljena iz več ulic, ki obkroža stari del mesta z večino svojih znamenitosti (Opera, Umetnostni in

Naravoslovni muzej, Mestna hiša, Univerza, Borza...). Vse te stavbe v vsakdanjem življenju res niso nekaj posebnega, ampak na Dunaju definitivno so. Vsi smo bili navdušeni nad arhitekturo in mogočnostjo zgradb. Peljali smo se tudi mimo mestnega parka Stadtpark, ki je največji na Dunaju in pokriva 65.000 m². Ko so ga leta 1862 odprli, je bil prvi javni park na Dunaju. Uporablja se tudi za plese, koncerte, kongrese, v njem je tudi restavracija. Vsebuje pozlačen bronasti kip Johanna Straussa II., ki je imel tu nekoč koncert. Strauss II. je bil skladatelj plesne in operne glasbe, napisal je kar 500 valčkov, polk in skladb druge plesne glasbe ter tudi oper in baletov. Za časa svojega življenja je bil znan kot kralj valčkov in je bil v veliki meri odgovoren za popularnost valčka na Dunaju v 19. stoletju, tako da ni čudno, da je njegov kip eden najbolj znanih in fotografiranih. Pravzaprav se Stadtpark lahko pohvali z največjim številom monumentov in kipov na vsem Dunaju. Nato smo si ogledali cesarske dragulje, bilo je zelo zanimivo, saj smo si lahko pogledali njihova oblačila, krone in veliko zanimivih stvari iz tistega časa. Ustavili smo se v centru mesta, kjer smo imeli nekaj prostega časa. Sprehodili smo se tudi po znameniti Kärtner Straße, mimo Štefanove cerkve, ki je ne le simbol Dunaja, temveč tudi najpomembnejša gotška stavba Avstrije.

Znamenit rek, ki pravi: »Ko greš na Dunaj pusti trebuh zunaj.«, je namreč težko izvedljiv, tako da je sledilo kosilo v znamenitem Mc Donaldsu in Burger Kingu. Center mesta je res čudovit, ljudje so oddajali pozitivno energijo, bili nasmejani in veseli, kar je na nas pustilo velik pečat. Bili smo že

malo utrujeni, sploh ko smo izvedeli, da je naša naslednja postaja Naravoslovno - tehniški muzej. No, skrbi so bile zaman, muzej je bil res ogromen in zelo zanimiv. Razstavljeni so bili eksponati, ki so jih naši predniki uporabljali pri njihovem vsakdanu, zbirka starinskih prevoznih sredstev, zbirka o energiji in rudarstvu, okostje dinosavra, in celo pravi kamen iz Lune. To je bila tudi naša zadnja postaja. Kljub slabemu vremenu smo preživeli čudovit dan, odkrivali znamenitosti in začutili utrip glavnega mesta Avstrije v družbi sošolcev. Polni vtisov, z nasmeški na obrazih, nas je pot nato popeljala domov.

Kiara Haas in Lara Grčar, 9.a

Mentorica : Maja Debeljak

EKSKURZIJA NA DUNAJ

Rezultati izvedene ankete

Po anketiranju 9. b razreda sem ugotovila, da nam je bilo vsem zelo všeč, sploh, ker smo lahko pokazali znanje nemščine, ki ga drugače ne moremo. Prav tako smo se zabavali v živalskem vrtu, ker smo lahko po njem hodili sami in raziskovali nam ljube živali, uživali v naravoslovnem muzeju in opazovali nam še ne znane živali in bitja ter seveda minerale in kamne. Manjkal pa seveda ni prosti čas, ki smo ga imeli uro in pol, ta je bil za nas, učence, najlepši del dneva, ker smo se lahko prosto gibali po Dunaju in obiskali vse mogoče trgovine in po dolgem dnevu nekaj pojedli.

Edino kar nam ni bilo všeč, je bilo hitro vstajanje, saj smo izpred šole krenili že ob petih zjutraj! Bilo je tudi mrzlo, ampak nič zato, saj smo se pogreli na avtobusu in v prikupnih trgovinicah na Dunaju. Kljub temu pa je manjkal sneg, ki smo si ga vsi želeli.

Fraze, ki smo jih uporabili so:

Wie viel kostet das?

Danke!

Entschuldigung!

Guten tag!

Auf Wiedersehen!

Bitte, wo ist hier Mcdonald's?

Entschuldigung, können sie mir helfen?

Če povzamem, je bilo res kratko, ampak sladko in upamo, da se bomo še kdaj vrnil, ker je bilo odlično in mesto je preprosto imenitno! Es war toll!

Maruša Korak, 9.B

Mentorica: Maja Debeljak

Razstava in slikovni material: Jelka Zamuda z učenci

KARIERNA ORIENTACIJA

V ponedeljek, 10. 10. 2016, se nam je pri oddelčni skupnosti 9. A razreda pridružil gospod Danilo Kozoderc, kateri nam je pripravil celourno predavanje o izbiri poklicev.

Kot vsi vemo, je dandanes zelo težko izbrati poklic, zato nam je gospod Kozoderc ob primerih in tabličnem zapisu pomagal doseči ključno razumevanje o izbiri poklica. Začel je z našimi željami. Vsak učenec je na list papirja zapisal svoj »sanjski« poklic oz. željo za svojo bodočo kariero. Uro je nadaljeval s pomembnim vprašanjem o tem, ali imamo spretnosti oz. sposobnosti za ta poklic, ob tej priložnosti pa nam je povedal tudi kratko zgodbo o čevljarju, ki je svoje ročne sposobnosti, radost do poklica znal izkoristiti sebi v prid. Tretja in tudi zadnja točka je govorila o denarnem dohodku, ki nam bo ga naš bodoči poklic prinesel. Nekaj besed je namenil tudi šolanju in trudu ter svoje predavanje zaključil z zgodbo o klovnesi.

Menim, da je meni in drugim učencem to predavanje zelo koristilo, saj smo vsi na prestopni fazi iz osnovne šole v srednjo in si želimo sprejeti pravo odločitev. Meni osebno je samo potrdilo, da sem sprejela pravo odločitev o začetku svoje kariere, upam, da so tudi ostali učenci prišli do zaključka, da svojo pot nadaljujejo v pravo smer.

Zala Leskovar, 9. b

AKCIJA ZBIRANJA HRANE ZA AZIL

Praznični čas je namenjen obdarovanju. Ob tej priložnosti smo se učenci 9. a razreda naše šole spomnili tudi na uboge male živali, ki so v azilu in nimajo toplega doma. Da bi tudi njih nekako obdarili in jim polepšali bivanje, smo se odločili izvesti dobrodelno akcijo, katere prispevki so bili namenjeni izključno živalim Zavetišča za živali Maribor. V akciji, ki je potekala od 14. 11. in trajala vse do 14. 12. 2016, smo na naši šoli zbirali kakovostno hrano in prostovoljne prispevke. Odrezali smo se odlično, kajti rezultat je bil izjemen. S skupnimi močmi smo zbrali kar 70 kg raznovrstne mačje in pasje hrane! To smo učenci nato z mentoricama Majo Debeljak in Jelko Zamudo osebno predali oskrbnikom azila. Ti so bili hvaležni za naš trud in množičen odziv, prav tako kot so nam zagotovo bile hvaležne tudi vse živali.

Upamo, da bomo tudi v prihodnje ostali tako dobrodelni in s tem ogreli še kakšna srca!

Lara Grčar, 9. a

Mentorici: Maja Debeljak in
Jelka Zamuda

Slikovni material: Maja Debeljak in Jelka Zamuda

AKCIJA ZBIRANJA ZAMAŠKOV ZA TJAŠO IN MARKA

V letošnjem šolskem letu se na naši šoli v okviru šolske skupnosti odvija akcija zbiranja plastičnih zamaškov. Zamaške zbiramo za Tjašo Leskovšek in Marka Krmpotiča.

Tjaša je osemletna deklica. Ima sindrom Mowat Wilson. Ne hodi in ne govori. Obiskuje različne terapije ter potrebuje dodatne pripomočke za izvajanje vaj. Napredek se kaže počasi v majhnih korakih in nam neizmerno veliko pomeni. Drugače pa je Tjaša vesela deklica, ki zna narisati nasmeh na obraz.

Mark je petletni deček iz Maribora, ki trpi za cerebralno paralizo. Mark se je rodil v 30. mesecu nosečnosti, zaradi pomanjkanja kisika je prišlo do zapletov, katerih posledica je bila poškodba možganov, ki je vplivala na njegove gibalni razvoj, motoriko, vid, sensoriko ter percepcijo. Zaradi zapletov med porodom je dobil poškodbe možganov in postavili so mu diagnozo cerebralna paraliza tretje stopnje – spastična dipareza. Glavna značilnost cerebralne paralize je ta, da ne gre za bolezen, ampak za nepravilnosti v razvoju možganov zaradi pomanjkanja kisika ob porodu. Največkrat je prizadeto območje, ki nadzoruje mišice in določene gibe telesa. Mark, ki je duševno zdrav otrok, tako da zelo dobro razume, kaj se okoli njega dogaja, se v celoti še vedno ne more postaviti na noge.

Učenci 9. a razreda smo v ta namen pripravili zbiralnike zamaškov tudi v kotičkih naše šole. Po razredih smo učence še posebej opozorili na akcijo zbiranja, pripravili posebno obvestilo po šolskem radiu ob dnevih, ko so bili za malico jogurti ali pijača v plastenkah. Ob teh dnevih lahko namreč s skupnimi močmi zberemo zelo veliko količino zamaškov.

Učenci 9. a razreda smo v ta namen pripravili zbiralnike zamaškov tudi v kotičkih naše šole. Po razredih smo učence še posebej opozorili na akcijo zbiranja, pripravili posebno obvestilo po šolskem radiu ob dnevih, ko so bili za malico jogurti ali pijača v plastenkah. Ob teh dnevih lahko namreč s skupnimi močmi zberemo zelo veliko količino zamaškov.

Z zbranimi zamaški jima bomo pomagali do dodatnih terapij in pripomočkov. Pomagajmo in jima olajšajmo njun boj z boleznijo.

Žiga Koren, 9. a
Mentorica: Maja Debeljak

Potep po prestolnici

V torek, 11. 11. 2016, smo se deveti razredi odpravili na pot proti naši zeleni prestolnici - Ljubljani. Po skoraj dvourni poti nas je avtobus pripeljal do Zmajevega mostu, kjer smo tudi izstopili.

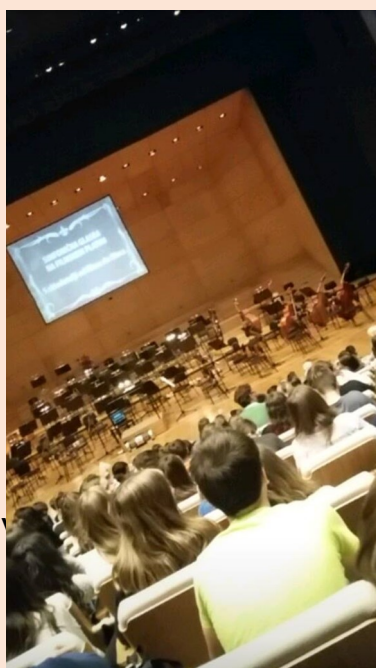
Polni navdušenja smo se najprej odpravili na ogled Ljubljane. Sprehodili smo se po Čopovi ulici, kjer nas je po poti ustavil napis McDonalds. Postanek tam je bil kar dolg in ker nas je čas že malo preganjal, smo si na hitro odšli ogledati tudi Prešernov trg.

Pot nas je nato zanesla proti Hiši eksperimentov. Nismo vedeli, kaj več lahko pričakujemo, saj smo si v osmem razredu ogledali že mariborsko hišo eksperimentov, zato nas večine na začetku to več ni tako zanimalo. Ampak ko smo prispeli, so se naši vtisi popolnoma spremenili. Sledila je krajša razlaga in napotki, kako delovati v hiši, nato pa smo si lahko sami ogledali in preizkusili vsak eksperiment posebej. Od pihanja velikanskih mehurčkov, do ogledal, mesta iz peska, risanja, poslušanja svoje teže in še in še je bilo za videti in se seveda tudi naučiti.

Po eni zelo zanimivi uri v hiši smo se nato odpravili proti Cankarjevemu domu z namenom, da si ogledamo glasbo največjih skladateljev uporabljeno v filmih – Simfonična glasba na filmskem platnu. Ko smo Gallusovo dvorano skoraj napolnili, se je predstava začela. Orkestru Slovenske Filharmonije z dirigentom Simonom Dvoršakom, sopranistko Mario Ponicke in povezovalcem Blažem Šefom je uspelo izvesti popoln nastop, kateremu ni manjkalo humorja in zanimive predstavitve. Naredili smo sprehod od Charlesa Chaplina do

Walt Disneya kot tudi do Jamesa Bonda in poslušali prekrasne melodije godal, pihal, med njimi pa tudi tolkal.

Po ogledu predstave smo se polni navdušenja odpravili na pot proti domu in verjemite, da nam tudi na avtobusu ni bilo ravno dolgčas.

Tosia Robar Žerak 9.a

Cankarjevega doma.

Prešernovcu pa po svoje....

PROMET DANES

Članek nastal ob projektu Prometna varnost

Promet danes se popolnoma razlikuje od prometa nekoč, saj je bilo nekoč vse drugače, ženske se niso smele izobraževati, zato niso hodile na delo in prometa na cestah ni bilo veliko.

Danes pa se imajo možnost vsi izobraževati in je promet gostejši, zato prihaja do raznih nesreč in poškodb. V nesrečah je pogosto udeleženih več oseb, med njimi tudi otroci. Upam, da se nesreče ne bodo stopnjevale, saj po navadi nastradajo ravno otroci kot smo mi. Ampak tudi otroci moramo v prometu upoštevati določene pravila kot v avtu tudi na cesti. V avtu se vsekakor moramo pripasati z varnostnim pasom, da nas varuje pred prometno nesrečo. Tudi za nas pešce veljajo pravila, saj ne smemo hoditi po kolesarski progi, moramo upoštevati luči semaforja, obvezno cesto prečkamo preko prehoda za pešce itd. Večina otrok že v 6. razredu pridobi kolesarski izpit, kar se mi zdi odlično, saj se z izpitom sooči s pravili na cesti in tako pridobi veliko znanja kako ravnati v prometu.

Menim, da bi jaz morala pri kolesarskem izpitu bolj napeti ušesa, saj me je to enkrat drago stalo. Odpravila sem se v trgovino, saj nam je doma zmanjkalo mleka. Trgovino imamo pred nosom, zato sem se odločila, da se odpravim kar z skirojem. Na poti moram prečkati dva prehoda za pešce. Prav tistega dne sem ob prečkanju površno pogledala na strani (levo, desno, levo), zato sem skoraj obležala. Ampak še dan danes sem hvaležna mladeniču, ki mi je prikoral nasproti in mi zakričal: "Pazi!" Ob kriku sem takoj dvignila pogled, videla sem samo blesketajoče se luči in odskočila s ceste. Po tem dogodku, sem spoznala, da cesta ni igrišče in polagam vam roko na srce: "Bodite previdni ob vsakem koraku, saj ne veš kjer nesreča preži!"

Klea Marko, 8. b

PA NE ŠE TEGA UNIČIT, PROSIM!

Tehnični dan 9. razredov na Srednji strojni šoli

Nas, 9.razrede, v toku letošnjega šolskega leta čaka ena najpomembnejših odločitev - izbira srednje šole. Zato smo še toliko bolj hvaležni naši šoli, ki si nam prizadeva čim bolj predstaviti vse možnosti, ki jih imamo. V okviru slednjega smo se 28. 10. 2016 odpravili na Srednjo strojno šolo, da bi bolje spoznali poklice v strojništvu ter njihov potek izobraževanja.

Zjutraj smo se v matičnih razredih zbrali 2. šolsko uro, kjer smo pomalicali ter po njej odšli pred šolo, kjer smo se vkrcali v avtobus. Ob iztopu z njega nas je pa zaobjel jesenski hlad, zato smo z veseljem hitro odšli v šolske prostore. Tam so nas takoj razdelili v dve skupini, po razredih, kakor smo potem ostali skozi cel dan. Učenci 9. b smo se najprej odpravili v učilnico mehatronike, kjer nam je profesor razložil njen pomen, postopek izobraževanja ter nekaj njenih izumov. Nato sta nas prevzela

dva dijaka mehatronike, ki sta nam predstavila robota, ki so ga prvotno uporabljali za varjenje v bližnji tovarni, ko so ga pa podarili šoli, so ga predelali in ga zdaj uporabljajo samo še za izobraževalne namene. Imeli smo ga možnost upravljati ter poskusiti z njim napisati svoje ime, a se ni ravno srečno končalo, saj so naši fantje hoteli pustiti vtis in so ga pokvarili;

najprej njega, potem pa še flumaster. Na njihovo srečo, ni bilo nič resnega in sta ga dijaka znala kar sama popraviti. V naslednji učilnici so nam predstavili 3D printer in nam pokazali, kaj vse se da natisniti na njem. Za večino najbolj zabavni del programa je bil obisk delavnice, kjer se je varilo. Tam sta nas poleg profesorja pričakali dijakinji, ki sta naše pogumne fante nadzorovali pri varjenju - naši pohorski pobi so se kar izkazali. Za tem je sledila zadnja postojanka današnjega dne v računalniški učilnici, kjer smo se učili 3D risanja z računalniškim programom. Do konca ure smo spoznal osnove ter narisali kocko v kocki.

Čeprav še vedno menim, da so poklici v strojništvu bolj mikavni za fante kot za dekleta, nam je njihova profesorica razodela, da so v tej stroki cenjene predvsem »ženske lastnosti«. Zato je torej le vprašanje časa, da bomo za stroji gledali le še dekleta.

Lucija Golob, 9. b

TEKMOVANJE MLADINA IN GORE 2016/17

V soboto, 12. novembra 2016, je na OŠ Griže potekalo tekmovanje Mladina in gore. Zbralo se je veliko skupin osnovnošolcev iz štajerskega dela Slovenije. Nas je na tekmovanje pospremila mentorica Vlasta Bobovnik. Izpred šole nas je avtobus peljal že ob 8. uri. Člani ekipe smo bili: Ema Rauter 6. b, Urban Frangež 8. B, Mitja Gajić 9.a in Martin Pregl 9.a.

Po začetnem programu in predstavi smo se po skupinah razdelili v sobe, kjer smo pisali teste. Bili smo živčni. Vsi štirje tekmovalci v skupini smo reševali en test iz različnih poglavjih, skupaj je tekmovanje trajalo približno 1 uro. Nekatere naloge so bile težke, druge pa niti ne tako. Po končanem testu smo se odpravili na kosilo.

Preden smo izvedeli rezultate, smo imeli delavnice. Čeprav smo vsi mislili na končni rezultat, smo se zabavali. Ogledali smo si predstavitev o odpravi v Himalajo in spoznali, kakšni so pripomočki za takšen podvig. Vsak je pripomočke lahko tudi prijel in preizkusil. OŠ Griže ima tudi umetno plezalno steno, po kateri smo po želji lahko tudi plezali. Imeli so več težkih in lahkih smeri. Na koncu smo se zabavali z basnimi in igrami. Tukaj smo se šli nekakšne vrste besedne igre in se naučili pesmico. Čeprav je bilo malo čudno, so se vsi smejali.

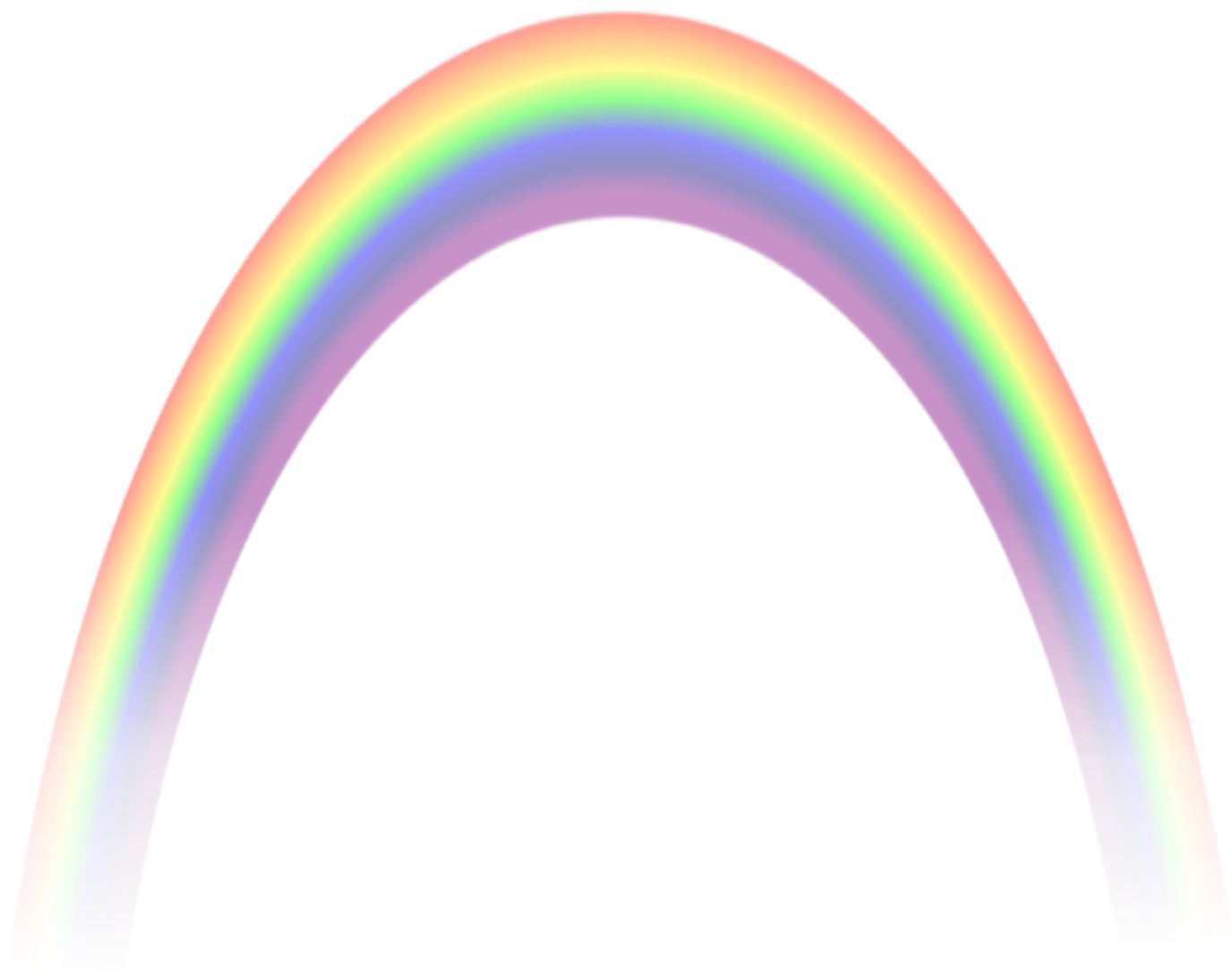
Končno smo se posedli in čakali na rezultate. Naša skupina je dosegla 2. mesto in le za eno točko zaostala za 1. mestom. Tega nismo pričakovali, zato smo bili zelo veseli in presenečeni. Tako smo se uvrstili v finale, ki bo 21. januarja 2017 v Idriji.

Ema Rauter, 6. b

VZGOJA ZA ZDRAVJE

V ponedeljek, 10. 10. 2016, smo učenci osmih razredov imeli predavanje Vzgoja za zdravje (zdrave navade). V razred je med oddelčno skupnostjo prišla medicinska sestra Tina iz bolnice v Mariboru. Za nas je pripravila PowerPoint predstavitev. Osredotočili smo se na medsebojne odnose. Medicinska sestra nam je zavrtila kratek video, ki je bil posnet po resničnem dogodku in nas je zgodba o deklici zelo presenetila in nas veliko podučila. Medicinska sestra nam je povedala zelo zanimiv podatek, ki smo si ga vse zelo dobro zapomnili, in sicer da od poslušanja pri pouku odnesemo od 25 do 50% snovi. Menim, da bomo sedaj zaradi tega vsi bolj pozorno poslušali. Predstavitev je bila vseh večini učencem, smo se zabavali in veliko smejali.

Danaja Šparakl, 8. b

EKO FRAJERI IN EKO FRAJERKE OŠ HOČE

Kot zagotovo veste, smo učenci na OŠ Hoče že pravi EKO frajerji in EKO frajerke. Ne samo, da pridno ločujemo odpadke, varčujemo z vodo in elektriko in smo ekološko ozaveščeni, na šoli vsako leto izvajamo tudi veliko EKO akcij. Tako kot vsako leto tudi letos na naši šoli potekajo naslednje akcije, v katerih učenci in naši starši aktivno sodelujemo:

1. Zbiranje zamaškov za Marka in Tjašo.
2. Zbiranje starih kartuš.
3. Zbiranje starega papirja

Učenci 9. a razreda smo s pomočjo ostalih učencev predmetne stopnje uredili tudi EKO kotichek pod vodstvom mentorice in eko-koordinatorke Maje

Debeljak in učiteljice Jelke Zamuda.

Naša kreativnost in spretno roke so nas vodile tudi pri izdelavi božično- novoletne dekoracije. S pomočjo različnih EKO materialov (papir, les, lepenka, vata, plastenke, vejice,...) smo opremili EKO kotiček, pripravili EKO božične izdelke in aranžmaje, okrasili okna in kotičke naše šole ter zapisali želje za prihajajoče leto. Pri izdelovanju so nas vodili tudi učenci in učitelji Srednje šole za Gostinstvo in turizem ter učitelj likovne vzgoje Albin Lorber in učiteljica tehnike Erna Rus.

Hana Ledinek, 9. a
Mentorica in eko-koordinatorka Maja Debeljak in Jelka Zamuda.

ZA EN DAN SMO POSTALI LESARJI

V četrtek, 20. 10., smo imeli tehnični dan. Odšli smo v Lesarsko šolo v Mariboru. Pred šolo nas je počakal avtobus. Vreme ni bilo najboljšo. Ko smo stopili iz avtobusa, je močno deževalo. Čeprav je bilo do Lesarske šole od avtobusa le par metrov, smo bili premočeni. Pred vrati so izdelovali kip konja in kip medveda iz lesa.

Ko smo vstopili, je bilo tu še ogromno drugih otrok. Pozneje smo izvedeli, da je tu danes na ogledu približno 800 otrok iz različnih šol v Sloveniji. Naš razred je najprej izdelal štorčljo iz lesa. Dobili smo podlago, dvoje kril in obliko štorčlje. Vse smo morali izbrusiti in zlečiti. Na koncu so nam z posebnim laserjem napisali ime in če smo želeli, so nam narisali še oko in kljun. Po izdelovanju smo imeli 15 min za ogled. Veliko hodnikov je bilo iz lesa na stenah so visele slike iz lesa.

Nato smo odšli v učilnico. Tam je bilo ogromno strojev. V tisti učilnici poteka tudi čebelarški krožek. Ogledali smo si, kako so se izdelovali obeski iz lesa strojno. Po ponovnem 15 min odmoru pa smo hodili iz sobe v sobo in si ogledovali druge, kako izdelujejo ali poslušajo "predavanja".

Prišel je čas odhoda. Sedli smo v avtobus in se odpeljali. Bilo je prijetno, naučili smo se veliko o lesu in proizvodnji in si izdelali izdelek iz lesa.

Ema Rauter, 6. b

ODKLENI SVOJE SRCE IN PODARI NASMEH

V lanskem šolskem letu se je na šoli odvijala predaja ključa. Kljub trudu smo na žalost izgubili. Ključ je prejel nasprotni razred, 9. b.

Razredničarka nas je želela spodbuditi, zato nam je predlagala, da se izkažemo na drugačen način – z dobrodelnimi akcijami. Ideja je bila med vsemi zelo zaželena, zato smo se zagnano lotili dela. V lanskem šolskem letu smo se najprej lotili zbiranja sredstev za otroke v Gambiji. Tako smo s pomočjo učencev celotne šole zbrali ogromno šolskih potrebščin in lep znesek denarja za

malice otrok v Gambiji. Tudi v letošnjem šolskem letu smo pripravili in izvajamo veliko akcij, s katerimi želimo predvsem pomagati drugim in biti vzor mlajšim generacijam na šoli. Našim naslednikom, torej bodočim devetošolcem, želimo ob koncu leta tudi predati »ključavnico« oziroma pozitivno obvezo poražencem boja v predaji ključa, da tudi sami izvedejo najmanj eno dobrodelno akcijo v letu, ko se bodo poslavljali od osnovnošolskega izobraževanja.

Na šoli sedaj tečejo že 3 velike dobrodelne akcije:

Akcija za živali azila (zbirali smo kakovostno hrano in se zelo izkazali, zbrali smo 70kg), v akciji, ki sledi, bomo zbirali še odeje za prezeble živali.

Akcija zbiranja zamaškov za Marka in Tjašo (denar od zamaškov bo namenjen njenemu zdravljenju in prepotrebni terapijam).

Akcija za otroke iz Gambije (zbirali bomo šolske potrebščine in denar za obroke).

Te akcije bomo izpeljali tekom tega šolskega leta pod vodstvom razredničarke 9. a razreda, Maje Debeljak, in učiteljice Jelke Zamude.

Naš namen je predvsem ozavestiti čim več ljudi k dobrodelnosti in pomoči tistim, ki jo potrebujejo. Vsi, ki so prejeli naše prispevke, so bili zelo hvaležni in so se nam na svoj način zahvalili. Osrečiti nekoga, ki zna ceniti vsak trud, je nekaj najlepšega. Zato upamo, da bodo tudi naslednje generacije nalogo jemale resno in se bodo v pripravi akcij kar se da izkazale.

Lara Grčar, Nika Batljan in Brina Ferk, 9. a

Mentorici: Maja Debeljak in Jelka Zamuda

URA S PRAVLJIČARKO VESNO RADOVANOVIČ

V četrtek, 15. 12. 2016, je naše šestošolce obiskala knjižničarka, pravljíčarka in pisateljica Vesna Radovanovič. S pravljíchnimi vsebinami je popestrila uro slovenščine.

Najprej je učencem pripovedovala pravljíco »Zalika in Gusti« iz Mislic Ferija Lainščka. Nato jim je pripovedovala o nerodnih situacijah na odru, in sicer kako se ji je nekoč zgodil popolni mrk med pripovedovanjem, ki se ji je zdel

dolg celih deset minut, v resnici pa je trajal par sekund; in o tem, kako se pripravlja na pripovedovanje: povedala je, da si v mislih ustvari slike, ki se ji odvijajo kot film in ob njih razvija svoje pripovedovanje.

Zaključek pa je bil namenjen branju in pripovedovanju dveh pravljíc Petra Svetine. En del učencev je bral pravljíco Mrožek dobi očala, drugi del pa pravljíco O mrožku, ki si ni hotel striči nohtov. Vsak

učenec je dobil svoje besedilo in ga na tiho prebral. Po branju so najpogumnejši nastopili pred svojimi sošolci in pripovedovali pravljíco ob slikah. Ugotovili smo, da je vsak povedal isto zgodbo precej drugače in se spomnili na način ohranjanja ljudskih pravljíc. Ga. Vesna pa je povedala, kako dopolni pripoved, da še bolj pritegne poslušal-

ce.

Za najpogumnejše je bila na koncu tudi nagrada. Vsak je od gostje prejel knjižno nagrado.

Hoče, 15. 12. 2016

Besedilo in fotografije: Lidija Mazgan,
knjižničarka

ŠPORTNI DAN V OKTOBRU

»Zdrav duh v zdravem telesu«

V sklopu dejavnosti v tednu otroka je v četrtek, 6. oktobra 2016, potekal športni dan.

Ob 8.20 uri smo se zbrali v matičnih učilnicah, kjer so nam razredniki predstavili razpored dejavnosti.

Osmi razredi smo aktivnosti izvajali ločeno (fantje – punce). Punce smo odšle najprej na pohod do križne kapele. Pot ni bila naporna in tudi dolga se nam ni zdela, saj smo si jo krajšale s pogovorom. Fantje pa so ta čas balinali.

Po malici smo odšli na ogled razstave, kjer smo si ogledali različne fosile, minerale, poldrage kamne in kamnine, ki so najdene na naših tleh. Razstava je potekala v učilnici za slovenščino, (št. 5). Predavatelj je povedal nekaj o nastanku vesolja ter prepoznavanju kamnin. Omenil je tudi bogatost naše narave in kako je pomembno, da smo ekološko osveščeni. Na koncu smo si ogledali še nakit, ki si ga lahko tudi kupil.

Po razstavi smo punce odšle v športno dvorano, kjer smo igrale odbojko. Tokrat so na svoj račun prišla dekleta, ki trenirajo odbojko, saj so vsak prost trenutek izkoristile za podajanje žoge med sabo.

Potem smo aktivnosti zamenjali. Tako so fantje odšli na pohod in me smo za konec balinale. Balinanje je bilo za večino od nas nekaj novega. Ugotovili smo, da je na pogled veliko lažje kot v resnici. Pri balinanju je potrebna dobra volja, vztrajnost in predvsem natančnost, ki pri tem športu igra pomembno vlogo.

S tem se je športni dan zaključil.

Torej, nekaj novega smo se naučili, predvsem o prepoznavanju kamnin ter nekaj naredili dobrega za svoje telo oziroma zdravje.

Menim, da bi potrebovali več takšnih dni dejavnosti tako za zdravo telo in zdrav duh, kot za prijetno druženje.

Nika Nunčič, 8. a

NATEČAJ TOP 100 NEMŠKIH ZNAMENITOSTI

Na natečaju, katerega del smo bili tudi učenci naše šole, smo morali izdelati repliko/maketo/kopijo ene nemških znamenitosti, podjetij ali izdelkov. Na primer Legoland, BWM tovarna, Oktoberfest... Makete smo izdelovali z uporabo različnih tehnik, pripomočkov ter materialov. Na tekmovanju je sodelovalo 21 šol in izdelali kar 63 kreativnih izdelkov. Glavna nagrada je bila ekskurzija v filmski park Bavaria Filmstudios v Münchnu s spanjem v hostlu in vožnjo s Flixbusom. Drugo uvrščena ekipa pa bo prejela profesionalno izdelano repliko.

Na naši šoli smo sodelovali večinoma sedmi in osmi razredi. Imeli smo pravi navdih za izdelavo maket, saj so nastale prave male mojstrovine. Mesecu decembru ste jih lahko občudovali tudi na mini razstavi v spodnji avli naše šole. Na žalost nismo imeli sreče in nismo osvojili glavne nagrade, ampak smo se zabavali med gradnjo maket in druženjem s sošolci. Obljubili so nam, da bomo tudi učenci naše šole, ki smo sodelovali na natečaju TOP 100 nemških znamenitosti, dobili majhno nagrado za trud, ki smo ga vložili v izdelavo maket. Naslednje leto se lahko tudi vi udeležite tega natečaja, če ste stari od 9 do 18 let in obiskujete pouk nemščine. Mi smo se imeli prav fino!

Sodelujoči učenci v projektu

Allianz Arena

Haribo-Kindersurprise

LITERARNO-USTVARJALNI KOTIČEK

Ustvarjali smo pri pouku.

KONS

Devetošolci so pri pouku slovenščine ob spoznavanju pesnika Srečka Kosove-
la in konstruktivističnih pesmi ustvarjali Konse. Spodnjega je pripravila Lara
Grčar iz 9. a razreda.

Svet, V katerem Želim Živeti

Sedmošolci so zapisali svoje misli na zgornji naslov. Poglejmo, kaj je nastalo izpod njihovih peres.

Da bi bili vsi pošteni in da bi vsi spoštovali planet na katerem živimo, ker ga bomo enkrat uničili.

Lana Malek 7.c

Želel bi živeti v svetu, ki nima nevarnosti, kjer so vsi ljudje prijazni in srečni.

Vsi bi imeli dovolj denarja in ne bi umirali od revščine.

Andrija Cenič 7.b

-mir na svetu : nič vojn, terorističnih napadov;

-vsi imajo dobro službo;

-vsi imajo enak plačilni razred.

Nejc Drobnič 7.a

-čista zemlja;

-prijetno okolje doma;

-prijazni ljudje okoli tebe;

-brez kreganja;

-veliko dreves in drugih rastlin.

Luka Oblak 7.a

-brez šole;

-samo igranje;

-vsak vse ve;

-vsi bi bili prijazni;

-vse je brezplačno.

Želim si svet brez vojn in

Jan Pufič 7.a

brez nasilja ter brez morilstva.
Hočem, da živimo sožitju in miru,
naj se ne kregamo za male stvari, saj niso pomembne.

Matija Mesiček 7.c

Svet brez rasizma, vojn, onesnaževanja in sovraštva.

Svet, kjer bi vsi bili prijazni in razumni.

Lucija Švagan 7.c

Prijateljstvo beseda je,
ki v dobre trenutke vrne te,
mir bi radi imeli vsi a kaj,
ko ga na tem svetu ni.
Veselja na svetu ne manjka mi,
a za vse to ne drži.

Žalost, nemir, prepir vse te besede se izgovarjajo proti temu stopimo
lahko, da lahko živimo v svetu, ki si ga želimo.

Ajna Gutič 7.a

SMISEL DO ŽIVLJENJA

Stari Francelj čaka tam pod lipco,
misli čudne misli o življenju:

»Zakaj bi še sploh živel?

Otroci me ne marajo, žena me naganja,
kakšen je to svet?«

Pa pride mimo stari ded.

Pa sliši njegove besede.

Usede se poleg njega in reče:

»Sploh veš kaj govoriš?,
tu si, da živiš.«

Stari Francelj pomisli in odvrne:

»Ja kaj pa naj, če sem čisto nevreden.«

»Pojdi v svet, ustvari novo življenje«, odvrne stari ded.

Stari Francelj se odpravi od lipce
Pripravljen na boljše življenje.

Samo Kosmačin, Tine Ciglarič, Lenart Potočnik, 8. razred

TEŽKO ŽIVLJENJE

Stari Francelj čaka tam pod lipco,
Misli čudne misli o življenju:
» Težko je življenje, ko živim ga sam.
Vse življenje pod palico beraško.
Življenje moje zapravljeno bilo je
že davno, v mladosti moji,
ko nikdar nisem res garal.
Življenje moje bliža se koncu,
kakšen bo moj ostanek
truplo, palica in plašč berača...?«
Ko takšne temne misli podajo na
človeška ramena, včasih postane teža življenja pretežka.
Tako si stari Francelj splete vrv, ki življenje jemlje,
iz svojega plašča edinega
preloži preteklo breme življenju.

JONATAN JEZERNIK, 8. B

VNUKEC

Stari Francelj čaka tam pod lipco,
misli čudne misli o življenju:
»Ko bom vnukeca dobil,
se ga bom napil
in po dolgem času rože zalil.«

»Moja hčerka se zelo veseli,
da tega otroka dobi.
Upam, da bo prijetno družino imela
in da bo otroku veselo pela.«

»Moja žena se močno veseli,
da babica postala bi.
Ko bo ta dan napočil,
bo oče od veselja počil.«

Danaja Šparakl, Urban Frangež, Gal Fanedl, 8. b

LJUBEZEN

Srce hrepeni
po dani ljubezni,
ki skozi življenje
sveti nam
poti.

Ljubezen iskati
je kot pred prepadom stati
ne išči je,
naj ona tebe
najde.

Prisotna je,
kadar v srcu toplo je.
čustva pa si
delimo v
dvoje.

Zala Leskovar in Maruša Korak, 9. b

ŽIVLJENJE

Je hudo, če pred njim nekdo beži,
sploh, ker zanj v njem smisla ni.
Če počuti se, kot padla kapljica z neba,
ki kot vsi drugi nekoč v morju konča.

Za druge je to priložnost, ki dana jim je,
da iz sebe naredijo vse, kar jim duša požele.
Najdejo ljubezen, ki srce si je želi,
do takrat, ko oko jim za vekomaj zaspi.

Ne glede na to, kako ga nekdo živi,
za vsakega življenje svoje ima poti.
Ne daj se njegovim vplivom, da te vase zapró,
pusti se življenja cesti, da te po njej zapeljejo.

Maruša Korak, 9.B

LJUBEZEN

Ko zagledam njegov nasmeh
dobim iskrico v očeh

in obraz se mi nasmeje
in v srcu me pogre-

je.

Svet na enkrat se mi zdi

kot rožnat

cvet.

Lica zardijo

rdeče zažarijo,

zadane me kot

kupidova puščica

v sredino srca

kot strela z

nevihtnega

neba.

Neja Rečnik, Zala Ana Volk in Sara Kolmanič, 9. B

Moj lajf

Kdo mi bo te v prihodnosti verjel,
ko sn v puberteti bil,
da narodno zabavne pesmi sn pel.

Ni keša, ni dnarja,
pa scary ni nič,
živimo brez pijače,
pa pesnimo Mozartove zvijače.

Kar matka učila,
bom danes zapel,
kar rekla je babica stara,
bom zdaj, zdaj posnel.

Rodila me Sava,
Ljubljansko poljé,
Navdale Triglavá,
me snežne kopé.

Samo moje pesmi
pomembne so mi,
za druge pa mi res
mar ni.

Sara Kolmanič, Neja Rečnik 9.b

Moj cilj

Življenje se živi,
da se cilje osvoji.
Garanje noč in dan,
popelje nas do naših sanj.

Lahke ni poti,
ki skozi življenje vodila bi.
A čeprav se zdi težko,
ti na koncu poplačano bo.

Četudi se sedaj smiselno ne zdi,
verjemi, ne bašem ti!
V življenju ti bo bolje,
če boš s sabo nosil nekaj zagnanosti in volje.

Maruša Korak, Zala Leskovar 9.b

Moj spomenik

Kdo rojen naslednjih,
bo meni verjel,
da v mladosti veselja,
pesmi sem spel.

Nikoli denarja,
ne bojte se nič,
živimo brez njega,
ko pojemo ko ptič.

Kar me je mama učila,
me mika v pet,
in kar je spesnila,
je dobro posnet.

Jaka Verk, Mario Vesenjaka 9.b

Moj cilj

Jaz sem bil postavljen na svet,
da se naučim živet,
starši so me učili
in me že kot majhnega lepo vzgojili.

Moram postati junak,
da bo rešen prav vsak.
To je moj cilj,
ki ga bom dosegel brez kril.

Politike bi odstranil,
in s tem nas branil.
Ljudem bom pomagal živet,
zato sem prišel na ta svet.

Zahvalil se bom vsem,
ki pomagali so mi pri tem.
Žalost bo umrla,
sreča pa v svet vdrla.

Melani Koprek, Alen Javšovec, Laren Sedlanič 9.b

TINČEK PRIPOVEDUJE

Danes je za nas prav poseben dan,
čevprav sem zdaj zelo zaspan.

Mama nam je zemljo priborila
in atovo lenobo skrila.

Cela dva hektarja zemlje naše,
po novem spadamo med bogataše.

Končno smo kulakom pokazal,
kaj v resnic nam gre po glav.

Zasužnili kar celo vas,
smeje se jim vsak v obraz.

Doba nova na pragu stoji,
a njim to hudičevo smrdi.

Moj ata je zdaj socialistični kulak,
čevprav je bil včasih Stalinov junak.

Ker pa v socializmu ni Boga,
živéla svoboda socialističnega naroda.

Lucija Golob, 9.b

STONE PARTLJIČ - življenjepis skozi rime

**Naš mulc je velik postal,
četudi je v Pesnici že od malih nog kraljeval.**

**Kot mali deček je Prešerna vzljubil
ter se ga posnemati še več let trudil.**

**Ko osnovnošolske poti je v Pesnici končal,
zagrizeno v Mariboru s študijem nadaljeval.**

**Tam je diplomiral kar 2-krat,
saj ima jezike še posebej rad.**

**Želel je vzgajati mulce male,
a hitro so ga odrske deske privable.**

**Prevzel je vodstvo Drame Ljubljana,
čeprav trdi, da njegovo srce pisalnemu stroju
pripada.**

**Jaz pa stavim na komedije njegove,
ki so slovensko sceno preoblikovale po svoje.**

**In preden ga vržeš v isti koš kot ostale,
poglej kaj vse naredil "ne Stajerc" je tale!**

Lucija Golob, 9.b

CICIČUDO
HOČE

Tia Rovčanin, 3. a

MOJA DRUŽINA

Naša družina šteje pet članov. Mami je ime Pia. Po poklicu je pravnica. Oče je Goran in je po poklicu slavni pokeraš. Imam tudi sestro Tajo in bratca Jako. Vsi se pišemo Rovčanin. Moja sestra je stara trinajst let in hodi v sedmi b razred. Bratec obiskuje vrtec in je star tri leta. Doma imamo psa Gina in hrčka Miška, ki pa je žal že umrl.

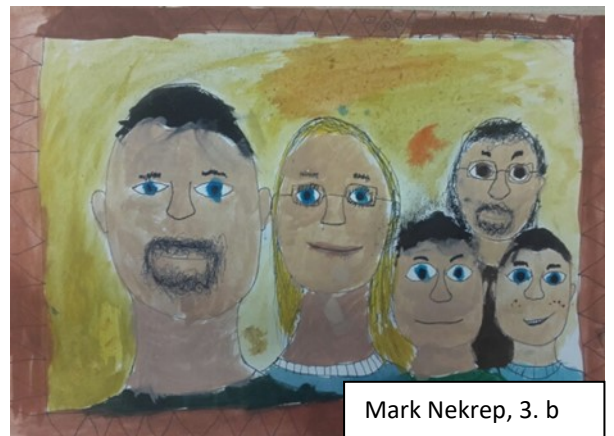
Tia Rovčanin, 3. a

Naša družina ima štiri člane. Moji mami je ime Lea, piše se Štiberč. Po poklicu je prevajalka, ampak sedaj opravlja drugo delo. Mojemu očetu je ime Stanislav in se piše Šalamon. Opravlja poklic strojnega tehnika. Imam tudi brata Jana, ki obiskuje peti razred in je star deset let. Jaz sem Ana Šalamon, stara osem let in obiskujem 3. a razred. Živimo v Kotnikovi ulici 26, v stanovanjski hiši. Samo moja mama se piše Štiberč, mi trije pa Šalamon.

Ana Šalamon, 3. a

Neja Jug, 3. b

Mark Nekrep, 3. b

Spoznavamo poklice

Ko pridejo mame, očetje ali babice predstaviti svoj poklic v razred, mi je to zelo všeč. Vedno nam predstavijo kakšen zanimiv poklic. Spoznali smo jih že kar veliko: znanstvenico, prevajalko, programerja, policista in medicinsko sestro. Vse mi je bilo zelo všeč. Rada bi še, da bi nekdo prišel predstaviti poklic kakšnega športnika. *Ana Šalamon, 3. a*

Učiteljica nam je že v začetku šolskega leta naročila, naj vprašamo starše, če bi prišli v šolo predstaviti svoj poklic ali hobi. Prišlo ga je predstaviti že pet oseb. Med temi ni bilo mojih staršev ali sorodnikov. Zelo všeč mi je bila predstavitev Nikinega očeta. To sicer ni njegov poklic, vendar se s tem ukvarja. Pokazal in povedal nam je, kako nastane risanka. Pri risanki – animacija vremena je sodeloval z Miki Musterjem. Rada bi, da bi poklic predstavilo še več oseb.

Lilit Glavan Čander, 3.

a

Danes je Vitin stric predstavil poklic policista. Mi smo začeli z vprašanji, on pa nam je odgovarjal. Nato je razdelil delovne zvezke Policist Leon svetuje. Policisti delajo podnevi, ponoči in ob praznikih. Imajo tudi veliko orožja, na primer: lisice, solzivec in pištolo. V Sloveniji imamo veliko zaporov: v Kranju, Kopru, Ljubljani in Mariboru. V njih je veliko zapornikov. Ta poklic mi je zelo zanimiv in super.

Liam Štraub, 3.a3

Mladi pesniki

MAMA

Imam mamo,
ki mi je kupila novo pižamo.
Kuha mi tudi juho,
vendar v njo da vsaj eno muho.
Namaže mi maslo in med
ter stali v kozarcu led.
Speče še kruh,
ki pa je zelo suh.
Rada bere knjige
in gleda košarkaške lige.
Mama je prava zaspanka,
a tudi dama – parižanka.

ANA ŠALAMON, 3. a

MAMA

Mama je zvečer zaspana,
saj dela od jutra zarana.
Ko pa gre spat,
si vselej sezuje dvoje copat.
Doma vsi veliko kričimo,
vendar se tudi veliko smeji-
mo.
Včasih se mami zdi,
da smo otroci pravi froci.
Zelo rada bere knjige
in zraven je sladke fige.

TIA ROVČANIN, 3. a

DRUŽINA

Naša družina je zelo fina.
Mama se z mano uči,
včasih pa z mano nori.
Doma je tudi ata,
okrog vratu mu je zavezana krava-
ta.
Moja psička Lola,
je včasih prava trola.
Mačka Džuli je debela,

DRUŽINA

Naša družina je kar fina.
Jaz sem Nika,
tu je pa še moja muca Mika.
Tu je tudi brat Matic,
ki mu pravim mali stric.

Moj očka je kar debel
in včasih tudi vesel.
Mama ni debela,
je pa lepa in vesela.

Tu je še moj podpis:
Nika Štesl in Matic

PRIJATELJSTVO

Zgodba o prijateljstvu je taka,
grenko sladka kot življenje je,
polna je trenutkov lepih vsaka,
le lepi naj se vtisnejo v srce.

Prijateljstvo je vedno sramežljivo,
a hkrati mora biti razdražljivo,
prijatelji bodimo prav vsi,
saj prijateljstvo v srcu plameni.

Če nesreča se ti pripeti,
prijateljstvo lahko pomaga ti,
brez prijateljev je vedno dolgočasno,
s prijatelji pa združeni smo vsi.

Brez prijateljev se svet podira ti,
s prijatelji pa združeni smo vsi,
ko dobro se razumeš z nekom,
spoznaš, da prijatelja imaš.

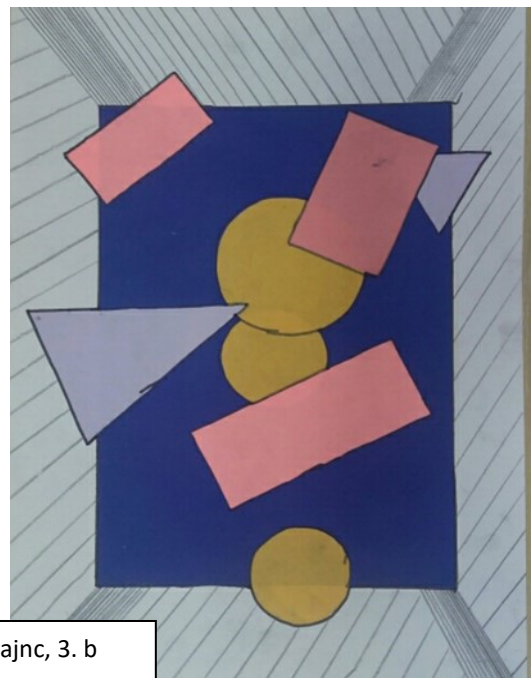
S prijateljem si vedno razigran,
brez njega pa je zate slab ves dan,
s prijateljem zabavaš se,
brez njega pa nikakor to ne gre.

Monja Kobler, 5. a

ČE SI...

Če si hiter, je vse počasno,
če si priden, je vse poredno,
če si zabaven, je vse dolgočasno,
če si resen, je vse nasmejano,
če si miš, je dan na dan,
vsak okrog tebe velikan.

Lorena Sedlanič, 5. b

Vito Bejat Krajnc, 3. b

NAŠ RAZRED ALI MI SE IMAMO RADI

Šola je zaljubljena v učiteljico, učiteljica pa v ocene,
ocene pa v Emo, Timi hodi z Emo v picerijo,
Lana G. pa je v Timija, Nik je v Lano G.,
a baraba Nik Vanessi brenka s kitaro,
Vanessa je v Maja, Maj je v Lano Štern,
Lana Štern je v mene, jaz pa v šolo.
Takšna je ljubezen v našem razredu.

Anej Zupan, 5. c

Moja domišljajska šola

Nekega dne, ko sem šla v šolo, sem si želela, da bi se moja šola spremenila. Ko sem prispela do šole, sem zagledala čisto običajno belo šolo, zato sem se obrnila stran. Ko sem se zopet ozrla proti šoli, je bila ta vsa pisana. Na njej so bile: rdeča, modra, rumena, zelena, roza, oranžna, vijolična in zlata barva. Šola je bila točno takšna, kot je bila vsak večer v moji domišljaji. Ko sem vstopila, je bila enaka kot zmeraj. Zaželela sem si, da bi bilo tudi tukaj vse drugače. In res, nenadoma se je vse spremenilo. Klopi niso bile več rjave ampak modre, stene niso bile več rumene ampak fluorescentne. Opazila sem, da so bili vsi ljudje v njej veseli ter smešno oblečeni. Šla sem v 3. a razred in namesto slovenščine smo imeli uro čaranja. Vsak je vzel svojo čarovniško palico in sedel. Bila sem osupla. Želela sem si, da bi se tudi vse ostale ure spremenile. Tako je tudi bilo. Naslednja ura je bila ogled živali, nato ura kuhanja ter ura plavanja v bazenu. Ko sem prišla iz šole domov sem ugotovila, da sem si vse to samo domišljala. Pa kaj, saj je domišljaja tako lepa in zanimiva!

Tia Rovčanin, 3. a

Hodim v 3. razred osnovne šole. Včasih razmišljam, da bi šolo malo spremenila in moja domišljajska šola bi bila takšna...

Od zunaj bi bila streha prelita s čokolado in posuta z barvnimi mrvicami. Kreda za tablo bi bila bonbon. Za elektriko bi bile mreže različnih barv.

To bi bilo res krasno, a ni tako! Moja šola je še vedno čisto enaka kot vedno.

Larissa Jug, 3. b

Moja domišljajska šola je velika športna dvorana, kjer so mize, stoli, športna igrišča in knjižnica. V knjižnici se lahko odločiš, katero snov se boš učil ta dan. V tej šoli ni učiteljev, samo učenci in tudi ravnatelj ni. Učenci si sami pripravljajo zajtrk, malico in kosilo. Vsak učenec ima majhno sobo in se v tej sobi uči.

To je moja domišljajska šola. Upam, da si mi bo nekoč ta želja uresničila.

Vito Bejat Krajnc, 3. b

Tara Perdija, 5. c

O ZAJČKU, KI JE ASTRONAVT

NEKOČ JE ŽIVEL ZAJČEK, KI SI JE ZELO ŽELEL NA LUNO. ŽELEL JE POSTATI ASTRONAVT. ZANIMALO GA JE, KJE DOBITI RAKETO IN UNIFORMO. NEKEGA DNE JE ZAJČEK ZAČEL DELATI UNIFORMO IN RAKETO. KO JE KONČAL, SI JE PRIPRAVIL HRANO, GORIVO, SKODELICO IN PIJAČO. NA RAME SI JE DAL NAHRBTNIK. VSTOPIJ JE V RAKETO. OBLEKEL JE ASTRONAVTSKO UNIFORMO. IN NATO JE VZLETEL V VESOLJE. DOLGO JE LETEL. ZMANJKOVALO JE GORIVA. AMPAK JE VIDEL LUNO. VZEL JE NAHRBTNIK IN IZ NJEGA VZEL POSODO. TEKEL JE DO RAKETNE POSTAJE. HITRO JE NATOČIL GORIVO IN PRISTAL NA LUNI. IZSTOPIJ JE IZ RAKETE IN VZEL KAMEN TER NAPISAL: PRVI ZAJČEK NA LUNI. KAMEN JE DAL V NAHRBTNIK IN Z RAKETO SE JE VRNIL DOMOV.

Lenar Krečič, 2. a

O ZAJČKU, KI JE RAZVAJEN

NEKOČ JE ŽIVEL ZELO RAZVAJEN ZAJČEK. ŽIVEL JE V GRADU. BIL JE PRINC. NIČ SE MU NI DALO DELATI. NEKEGA DNE SI JE PRINC ZAŽELEL KONJA. KRALJ IN KRALJICA STA HOTELA UGODITI NJEGOVI ŽELJI LE POD ENIM POGOJEM, DA POKOSI TRAVO, POSPRAVI SOBO IN OČISTI KOČIJO. PRINC NI BIL ZADOVOLJEN, AMPAK JE SPREJEL TA PREDLOG. KO JE OPRAVIL VSA DELA, JE DOBIL NOVEGA KONJA. PRINC SE JE NOVEGA KONJA RAZVESELIL, SAJ GA JE DOBIL S TRDIM DELOM. SPOZNAL JE, DA SE S TRDIM DELOM DALEČ PRIDE IN DA NIČ NE PADE Z NEBA.

Hanna Blagus, 2. a

O ZAJČKU, KI GRE V SAVANO

NEKOČ SE JE ZAJČEK ODLOČIL, DA BO ODŠEL V SAVANO. PRIPRAVIL SI JE TORBO. DAL SI JO JE V AVTO. SEDEL JE V AVTO IN SE PRIPASAL. VOZIL SE JE TRI DNI IN TRI NOČI. KONČNO JE PRISPEL V SAVANO. OGLEDAL SI JE TIGRE, LEVE IN GEPARDE. PRIPRAVIL SI JE ŠOTOR IN ZASPAL. PONOČI JE V BLIŽINI HODIL VOLK. SKOČIL JE NA ZAJČKOV ŠOTOR. ZAJČEK SE JE USTRAŠIL. SKRIL SE JE V GRMOVJE. VOLK JE PRENEHAL SKAKATI PO ODEJAH. UMIRIL SE JE IN ŠEL STRAN. ZAJČEK SPLOH NI VEDEL, KATERA ŽIVAL JE TO. MISLIL JE, DA JE TO POŠAST, KI PONOČI KRADE STVARI NAOKOLI. TAKRAT JE MIMO PRIŠEL LEVČEK. POVEDAL MU JE, DA JE TO HUDOBEN VOLK. ZAJČEK SE JE POMIRIL. ZAHVALIL SE JE LEVČKU. LEVČEK JE ODŠEL. ZAJČEK SI JE ŠE ENKRAT POSTAVIL ŠOTOR, ZLOŽIL ODEJE IN V MIRU ZASPAL.

Zarja Novak, 2. a

ANKETA MED UČENCI 3. A RAZREDA

1. Ali rad/a poslušáš in poješ božične pesmi?

Lana: Ja, ker so mi melodije teh pesmi všeč.

Sara: Zelo jih rada poslušam, ker lahko ob njih tudi plešem.

Svit: Ja, ker so lepa besedila in melodije.

Nuša: Ne tako zelo, ker mi niso zanimive.

2. Kaj ti pomeni Božič?

Tjan: Božič je za mene nekaj lepega, veselega.

Pia: Božič je zabava.

Luka: Pečenje kolačkov in prijeten vonj po hiši.

Vita: Veselje, zabava, druženje.

3. Kako preživiš božični večer?

Tia: Gremo k babici, pečemo kekse in jemo božično večerjo.

Rok: Odprem darila in se jih razveselim.

Jaša: Spečemo zrezke in piškote ter vse to pojemo.

Tjan: Na božični večer igramo družabne igre.

4. Kaj si želiš za božično darilo?

Rino: Želim si malo muco.

Tia: Rada bi imela mesojede rastline.

Vita: Želim si telefon.

Luka: Najboljšo tablico na svetu.

Pripravile: Gala, Lilit, Lina, Ana, 3. a

MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

Po dolgem času smo na naši šoli ponovno sprejeli učence 2. razredov med mlade člane Rdečega križa. Obiskali so nas Tatjana Bolšec, Zdenka Gajzer in Uroš Blažič iz področnega RK. Na krajši proslavi smo si ogledali predstavo Pod medvedovim dežnikom in se pogostili z dobrimi sladicami. Nekaj besed o organizaciji sta nam povedali ga. Tatjana in Zdenka. Učenci so prejeli izkaznico in simbolično darilo. Ob tem smo izvedli manjšo humanitarno akcijo zbiranja igrač za Varno hišo.

Po proslavi so učenci povedali:

»Lepo je deliti in zbirati igrače za revne.« Lenart

»Lepo je deliti in biti prijazen do drugih!!!« Zarja

»Lepo je deliti z drugimi odraslimi osebami in z otroki.« Jasna

»Zelo je zabavno deliti igrače.« Hanna K

»Zelo lepo je deliti. Radi se imamo.« Lan

»Lepo je pomagati Rdečemu križu.« Lina

»Lepo je deliti z drugimi in lepo sem se imel.« Jakob

»Zelo mi je bilo dobro, ko sem bila na proslavi. Potem sem prinesla vreče za otroke.« Ali-na

»Lepo je deliti. Biti prijazen. Se ne kregati.« Iza

»Lepo je pomagati drugim.« Vida

»Lepo je deliti stvari. Prijatelji si pomagamo. Lepo je pomagati.« Nejc K

»Lepo je deliti z vsemi na svetu.« Klemen

Mentorica: Maja Petrović Kos

PROMET DANES

Promet danes se popolnoma razlikuje od prometa nekoč, saj je bilo nekoč vse drugače, ženske se niso smele izobraževati, zato niso hodile na delo in prometa na cestah ni bilo veliko.

Danes pa se imajo možnost vsi izobraževati, in je promet gostejši, zato prihaja do raznih nesreč in poškodb. V nesrečah je pogosto udeleženih več oseb, med njimi tudi otroci. Upam, da se nesreče ne bodo stopnjevale, saj po navadi nastradajo ravno otroci kot smo mi. Ampak tudi otroci moramo v prometu upoštevati določene pravila kot v avtu tudi na cesti. V avtu se vsekakor moramo pripasati z varnostnim pasom, da nas varuje pred prometno nesrečo. Tudi za nas pešce veljajo pravila, saj ne smemo hoditi po kolesarski progi, moramo upoštevati luči semaforja, obvezno cesto prečkamo preko prehoda za pešce itd. Večina otrok že v 6. razredu pridobi kolesarski izpit, kar se mi zdi odlično, saj se z izpitom sooči s pravili na cesti in tako pridobi veliko znanja kako ravnati v prometu.

Menim da bi jaz morala pri kolesarskem izpitu bolj napeti ušesa, saj me je to enkrat drago stalo. Odpravila sem se v trgovino, saj nam je doma zmanjkalo mleka. Trgovino imamo pred nosom, zato sem se odločila, da se odpravim kar z skirojem. Na poti moram prečkati dva prehoda za pešce. Prav tistega dne, sem ob prečkanju površno pogledala na strani (levo, desno, levo), zato sem skoraj obležala. Ampak še dan danes sem hvaležna mladeniču, ki mi je prikoral nasproti in mi zakričal: "Pazi!" Ob kriku sem takoj dvignila pogled, videla sem samo blesketajoče se luči in odskočila s ceste. Po tem dogodku, sem spoznala, da cesta ni igrišče in polagam vam roko na srce: "Bodite previdni ob vsakem koraku, saj ne veš kjer nesreča preži!"

Klea Marko, 8. b

(v sklopu projekta TEDEN OTROKA)

Špela Zupan Kapš, 5. c

Neja Fras, 5. c

SPREHOD PO MARIBORU

V septembru, natančneje 28.9.2016, smo se vsi 5. razredi odpravili v Maribor. Vse se je začelo na dvorišču muzeja NOB.

Z avtobusom smo se pripeljali v Maribor, da bi si ogledali razne znamenitosti. Na dvorišču muzeja NOB smo počakali na vodiče. Ze na dvorišču so nam povedali zanimive stvari. Najbolj sem si zapolnila, da se je mesto Maribor prej imenovalo Marburg. Razred 5. a je prevzela ženska. Razreda c in b sta prevzela dva fanta. Skupaj smo se sprehodili po mestu.

Najprej smo si ogledali kip generala Rudolfa Maistra, ki je nastal v 20. stoletju. Vodiča sta nam pokazala mesto, kjer je bil zelo širok jarek (za obrambo mesta Maribor). Odšli smo mimo Mari-borskega gradu, ki je nastal v 14. stoletju. Tam smo v steni le-tega videli topovsko kroglo. Prišli smo na trg Svobode, ki je nastal v 20. stoletju. Tam smo videli Kodžak. Vodiča sta nam pokazala od kod do kod so bila vrata za vstop v mesto Marburg (Maribor). Tam kjer so bila vrata se je to videlo lepo, saj je bila tam druga vrsta kamenja. Videli smo tudi Florjanov kip. On je bil zavetnik gasilcev. Postavili so ga v 18. stoletju, ko je mesto Maribor 5. pogorelo do tal. Ljudje so verjeli, da jih bo varoval pred požarom.

Sprehodili smo se do prve električne žarnice, ki jo je izumila družina Šerbaun. To je bilo leta 1883; v 19. stoletju. Ko smo nekaj časa hodili, smo prišli do Volkmerjevega prehoda. Vodiča sta nam povedala, da so se tam Slovenci prvič agresivno odzvali, ter zažgali dva nemška avtomobila. Čez nekaj korakov smo prišli na Gosposko ulico. Vsa okna so bila okrašena. Izvedeli smo

tudi, da so bili v tej ulici doma gospoda (bogati ljudje). Tako je ulica tudi dobila ime; Gosposka ulica. Narejena je bila 20. stoletja. Po nekaj minutah smo se ustavili pred veličastno cerkvijo. Posedli smo se in reševali učne liste. Lahko smo videli leva, ki so ga našli na dnu Drave. Ko smo se odpravili naprej, smo lahko videli tudi Slomškov kip, ki je nastal v 19. stoletju. Prišli smo do Lekarniške ulice. V tej ulici mi je bilo še precej zanimivo, saj so tam živeli lekarničarji. V 17. stoletju so njih imeli za čarovnike. K njim so prihajali po različne nasvete: npr po ljubezenske nasvete itd. Vodiča sta nam povedala en recept, v katerega so verjeli v 17. stoletju. Ko smo nekaj časa hodili po Lekarniški ulici, smo prišli do kužnega znamenja. Postavili so ga v 15. Stoletju, saj je takrat bilo zelo zelo

veliko kuge. Bolezni so pravili tudi črna kuga. Zaradi nje je umrlo veliko ljudi. Za na konec smo si ogledali tudi Sinagogo. Pred Sinagogo je stal kipec iz žic. Tam so se usedli na stopnice in do konca rešili učni list. Za ogled vinske trte na Lentu je zmanjkalo časa, zato smo se odpravili na avtobus.

Z avtobusom smo se pripeljali v šolo. Imeli smo še eno uro pouka nemščine. Na poti do doma in doma sem že razmišljala o tem, kaj bom v šoli napisala o sprehodu po mestu. Za mano je bil še en zelo zanimiv dan.

Elena Pešak, 5.

C

OBISK VDC SONČEK

V sklopu projekta DRUGAČNOST smo danes, 7. 12. 2016, obiskali VDC Sonček, ki se nahaja na Pobrežju.

V šoli smo e zbrali in se pogovarjali o obisku VARSTVENO DELOVNEGA CENTRA SONČEK. Kmalu so reditelji odšli po malico. Ko smo se najedli, smo se počasi odpravili do garderobe. Zunaj nas je že čakal dvonadstropni avtobus. Na avtobusu sem sedela na vrhu, k meni pa je prisedla moja zelo dobra prijateljica Špela. Med vožnjo sva se pogovarjali ter smejali in takoj smo bili tam. Prijazno nas je sprejela gospa, ki je tam zaposlena ter nam razkazala njihove delavnice. Ko smo si ogledali spodnje prostore, smo odšli še na vrh, kjer je tudi njihova največja delavnica. Tam sem videla gluhega gospoda. Kmalu smo začeli izdelovati. Najprej sem izdelala dva okraska za božično drevo, ki sta bila iz lesa in sem ju pobarvala ter okrasila z najrazličnejšimi vzorci. Ko sem s tem končala, sem izdelka dala sušit in sem se odpravila k naslednji delavnici. Tam smo izdelovali iz gline. Najprej smo po navodilih izdelali prašička, nato pa še škrata, a jaz sem se odločila, da bom izdelala snežaka. Naenkrat je bilo konec. Vzeli smo stvari in se počasi odpravili navzdol. Kupila sem še dva magnetka in odšla na avtobus.

Bilo je super. Ugotovila sem, da ti ljudje iz VDC Sonček izdelujejo boljše, natančnejše kot mi in veseli me, da nikjer niso prikrajšani.

Neja Fras, 5. c

Jaz kot voznik – VOZIM JUMICAR

Danes sem vozila avto po imenu JUMICAR. Učitelj je bil kar se da strog, zato si nisem upala reči čisto nič. Že zjutraj nam je isti učitelj predaval o prometu, ki se dogaja na cesti. Po predavanju smo mirno, ampak polni navdušenja, zapustili učilnico. Čez dobro uro smo se odpravili na igrišče.

Tam nas je učitelj razdelil v skupine. Jaz sem bila v drugi skupini. Vse je bilo lepo pripravljeno za vožnjo. Ker je bilo pet avtkov, nas je bilo tudi pet v skupini. Ko je prva skupina končala, je bila na vrsti naša. Vozila sem zelen avto. Desni pedal je bil za naprej, levi pa za ustaviti. Čeprav na začetku nisem čisto dojela, sem po nekaj minutah ugotovila, da sem odlično voznica. Nekaj krat sem se po pomoti zaletela v avtek pred mano. Bilo je postavljenih tudi nekaj prometnih znakov, ki smo jih obvezno morali upoštevati. Nato pa se je vožnja za našo skupino končala.

Občutki so bili odlični, vsi so bili zelo veseli, hkrati pa tudi žalostni, ker se je JUMICAR zaključil.

Maruša Haas, 5. C

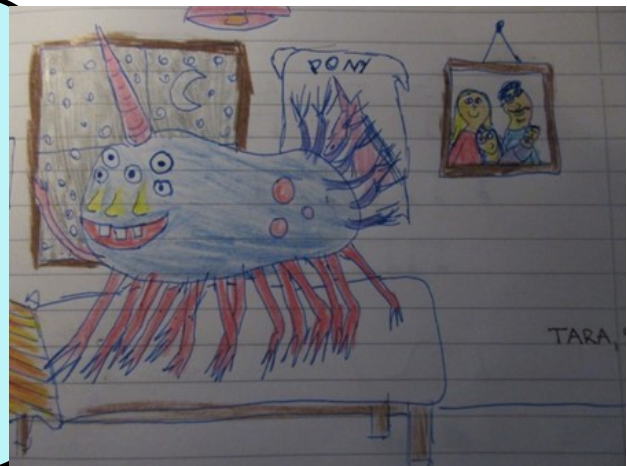
IZŠTEVANKA – ČUDNA ŽIVAL

V mojo sobo je prišla prav potiho,
čeprav se sliši čudno, oči ima število liho.

Ima še petnajst rok in nog,
en rog kot samorog in tri nosove, pet oči,
sedem repov, zobe tri..

Kakšna žival tu živi,
ne vem jaz, a veš ti?

Tara Perdija, 5. c

Klara Vilčnik, 5. c

Špela Zupan Kapš, 5. c

MLADI UMETNIKI SE PREDSTAVLJAJO

Nino Šmigoc, 3. a

Lilit Glavan Čander, 3. a

Maja Šibila, 3. b

Larissa Jug, 3. b

Ema Lubanjšek, 5. c

Lana Mergeduš, 5. c

Tadej Švagan, 5. c

CICIČUDO
REKA

Tia Rovčanin, 3. a

UGANKE

*Z njim potujemo,
cesto obvladujemo,
v druge države
odpotujemo.*

Kitajska ta rastlina
se v vodi rada napija
in v lončku se razvija
in stari godec z njo igra.

Je mehko, ampak ni volna.

Je veliko, ampak ni žirafa.

Danes se bomo igrali
in se malo posladkali.

Je napolnjen
z marmelado,
ga za pusta
radi imamo.

Učiteljica nas uči
in nam znanje izroči.
Kaj pa pridobimo mi?

Ta gospodična brkata
je mala in dlakata.

Je zeleno, ampak ni trava.

Je malo, ampak ni mravlja.

Zemlja okrogla,
modro zelena,
po državah urejena.

Pri njej se učimo,
znanje dobimo,
imamo jo v šoli,
včasih doma.
Kdo je to?

Te poučuje
in znanje podeljuje.

Zvok prekrasen zazveni,
s tipkami me razvedri.

Vsem otrokom prinese darila,
s piškoti se posladka
in se začne zabava.

Danes bomo se igrali,
skupaj peli in plesali,
ko padala bo z neba
bela snežinka.

*Ko zobki zelje meljejo,
ušesa v zrak štrlijo
in tačke komaj čakajo,
da v daljo pohitijo.*

Gusarji lovijo ga,
cel je iz zlata,
krone in verižice,
vse bogastva vredno.

Sem pa tja
skače moja kroglica.

Uganke so sestavili učenci 3. d razreda

VČASIH SMO PESNIKI IN VČASIH SLIKARJI

METULJ IN SONČNICA

Na polici je lončnica
in notri je sončnica.
Sončnica cveti,
metulj pa odleti.

LARA KITARA

Nekoč živel je ena Lara,
njena glava je bila kitara.
Smejala se je, da je brkala Lara,
bila je večja kot kitara.

PRAVLJICA O KROFU

Nekoč je živel grof,
ki je jedel masten krof.
Krof mu je padel v lonec
in zdaj je s krofom konec.

STARA FIGA

Na tleh leži bela knjiga,
na njej je stara figa,
smrdi kot kup smeti,
to ovohavajo vsi.

DVE MAMICI

Nekoč bila je mravljica
in še ena pravljica,
ob pravljici
dve mamic.

Učenci 3. d razreda

Marija Gomaz, 3. d

MAVRICA NAŠIH ŽELJA

Razveselim se, ko se igram z družino in ko grem na sneg, ker lahko naredim snežaka in se lahko sankam.

Meni je všeč, da mi starši dajo telefon in da se igram s sosedo.

Vesela sem, ko se s prijatelji igramo in ker se zabavamo.

Razveseli me, ko se s starši igramo različne igre, ker se rad igram.

Srečna sem, ko gremo z družino na sprehod, ker se imamo fajn.

Razveseli me sneg, ker je mehek in lepe barve.

Razveseli me, ko ati pride domov za nekaj ur ali en dan, ker ga v živo ne vidim več mesecev.

Razveselijo me pesmice, ker so ene tudi živahne.

Vesela sem, ko grem z družino na sprehod, ker smo na zraku in jih imam rada.

Razveselim se Jana in Žana, ker ju redko vidim.

Učenci 3. razreda

ŠOLSKI DAN

Jure se je končno odpravil v šolo. Ko se je peljal z avtomobilom, je razmišljal o poljubu z Majo, saj je zaljubljen v njo. Avtobus ga je odložil prehitro in moral je hoditi do šole. Medtem, ko je hodil, je videl nekega moškega, ki je ugasnil razsvetljavo.

Ko je prišel v šolo, je na hodniku srečal učitelja in ga pozdravil. Srečal je tudi vodovodarja, ker naj bi počil zemeljski vodovod. V razredu so ga čakali prijatelji. Začel se je pouk glasbe. Pri njem so peli pesem in cingljali z zvončki. Medtem so se dekleta prestrašila, saj je bila v razredu mravlja. V odmoru je Jure prijatelju zaupal skrivnost. Dekleta so medtem odprla škatlo s še več mravljami. Ker so vse stekle ven, so dekleta morala vse pomesti z metlo. Po pouku so odšli ven in Maja je utrgala bilko trave. Dečki so čez ograjo opazovali dekle, ki je metalo kroglo. Bila je suha kot prekla.

Kmalu se je zvečerilo in Jure ni videl ničesar, zato je prižgal baklo. Odpravila se je po ulici do doma. Videl je tržnico, kjer so prodajali najrazličnejše cokle. Nekdo je tudi igral na orgle. Ni vedel zakaj, ampak zvonil je šolski zvonec, čeprav je bil že večer. Ko je prišel domov, je pojedel večerjo in odšel v posteljo.

Razmišljal je, kakšen bo jutrišnji dan.

Katarina Cvetek, 4. c

Ilustrurala: Aneja Gajšek, 4. c

NE PUSTI SE

Imam prijateljico z imenom Melanie. Stara je 10 let. Hodi v 4. razred, prav tako kot jaz, ker je šla eno leto prej v šolo.

Ima težave pri učenju in sošolci jo včasih zbadajo. Zaradi tega je večkrat žalostna in jaz jo potolažim ter ji pomagam pri učenju. Povem ji, da se marsikdo težko uči, a da lahko vsem enkrat uspe. Ima tudi gospo, ki ji pomaga. Povem ji tudi, naj se z zlobnimi učenci ne obremenjuje in naj jim pove, da ima marsikdo od njih kakšne težave, ki ga obremenjujejo in motijo. Jaz pa se vseeno rada igram z njo. Ko pridem k njim, se pogovarjava različne stvari, še posebej o njeni težavi. Imava tudi skupne interese in o tem se tudi pogovarjava. Na njej pa mi je najbolj všeč, da dobro spremlja pogovor, je prijazna,...

Upam, da je ne bodo več tako jezili, saj je zelo dobra oseba.

Aneja Gajšek, 4. c

NOVOLETNI POLJUB

Bližalo se je novo leto. Učitelj je učencem 8. c pri pouku povedal, da bodo naslednji večer v mestu prižgali novoletno razsvetljavo. Prijatelja Jure in Rok sta se dogovorila, da bosta šla pogledat. Naslednjega večera je bilo v mestu veliko ljudi.

Od vsepovsod se je slišalo cingljanje zvončkov. Jure je upal, da bo prišla tudi Maja iz 8. a, v katero je bil zaljubljen. Jure in Rok sta hitela k največji smreki na trgu in čakala, da se prižgejo lučke. Ko so se lučke prižgale, je bil Jure tako navdušen, da se je obrnil in objel ter poljubil na lice prvo osebo, ki je stala zraven njega. Mislil je, da je Rok, a bila je Maja! Bila je presenečena, a nato je tudi ona poljubila Jureta. Rok, ki je vse to videl, se ni mogel nehati smejati.

Jure ga je prosil, naj nikomur ne pove. Rok je obljubil, da ne bo, tudi če bi mu za pulover vsul cel kozarec mravelj.

Napisala:

Zara Mladenović, 4. c

Naslikala:

Katarina Cvetek, 4. c

OBISKALI SO NAS DOBRI MOŽJE S SPREMSTVOM

PRAVLJIČNI DECEMBER

